

ЕКАРДІНА

Омс сб. Беаковатар, Неранес 7.
Неранес ачабога

Дар, музей Дрелднес
Умунганган Хорнокан
Зиндеруфф

№ 237.
N909

Коб. Коб.
нел. 1676.

K.

1876

1671

V45

112

1184/c

V48

Кто не понимает польского языка
и малороссийского наречія, тотъ не
можетъ понимать и написаннаго въ
книжкѣ.

1394
1376
218 лл.

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ЛНУ
Він. 20

СКАРБНИЦА

1913
3/6

ПОТРЕБНАЯ

И ПОЖИТІУНАА ВНИМУ СВѢТУ,
И РѢСѢНІА БѢЖАЮЩАЯ
И БЕЛЫМИ СКАРБАМИ И ЧУДАМИ СВОИМИ

И БИМОЩЕ В БГ҃У ПРИКЛЮЧЕНОМУ ЕМУ МАТИ
ГДА ОЦА

И О АНГЕЛІИ ГАЛАТОВСКОГО
АРХІМАНДРИТЫ ЧИСТОВИКУ, БЛАЖЕННУ,
ЗНАЙДЕНАА .

И ТУПОГРАФІИ, В НОВГОРОДѢ СЪВЕРСКОМЪ
РОКѢ ЛХОС: МЦА АГВСТА, ДНѢ 18.

СВѢТУ ШЕЛВАНИА.

Съмлада 1796-97

8. *Школьникъ* 1876-9.

Положѣ въ двѣданихъ зѣманъ смрътѣи [ѡаннѣ]
 ѿ зѣленичѣи, ꙗко ꙗко: ма.

ѿзъ оукѣпаюи, ꙗко смрътѣи [ѡаннѣ] оутѣши,
 ꙗко ꙗко: аѣ.

Возникни въ драгѣи мѣсто купарѣи,
 [ѡаннѣ] моуи, ꙗко ꙗко: ѿ.

ВСНІ ВІСЛЮЖИМЪ ЕГО МЛТИ ПАНУ
ІОАНОВЕ СІМЪЙЛОВИЧОВЕ
ГЕТМАНОВЕ ВОЙКА ЕГО ЦІСКО
ПРИВѢТАШ ВІСЛЮЖИТВА ЗАПОРОЖКО,
ФУНДАТОРОВЕ СВЯТОМУ І ДОБРОДАВНІ ЛАСКАВОМУ,
ЛАСКИ БЖІЙ НАЗІМАЮТЬ, ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, ДОЛГО-
ДІЄВІА, ШАСЛИВОГО ЖИТІА, ІЗВІТАЄТВА
НА НІПРІАТЕЛАМИ, ПОТІМЪ ВѢЧНОГО І НЕБѢ ТРИ-
ОМФУ ШЕДРОУ ДІСНИЦІ, ПІСЛА І ТРИЦІ ЄДИНОГО
ПОЛІТИ ІАВТОРЪ ОУСІДНО ЖІАЮТЬ.

СКАРЕНИЦЮ ДОРОГУ ДОДОГІАМИ
СКАРБАМИ ПРИНОШІ ПРЕЗАННИ КОСПІК
ВАШЪ, ІАКНЕ ВІСЛЮЖНИЙ ГЕТМАНІ ЗА-
ПОРОЖКІН, МУДРИЙ ПАНІ МОЙ І ДОБРО-
ДАВНІ ЛАСКАВИЙ, СКАРЕНИЦЮ ЄСТЬ ПРИСТАВІЦА
ВІСЦКА, СКАРБАМИ ІА ЧУДА ЄІ НАДІВЛЯЮТЬ,
ТАКЮ СКАРЕНИЦЮ І СКАРБИ ТАКІН СПОМИНАЮТЬ
ХС, МОВАНІ: БІГІН ЧЛВКЪ ШЕЛАГАГО ІОКРОВІЩ
СІЦА СВОІГО ІЗНОСИТЬ БЛАГОЕ, ДААТОГО ТЮ
СКАРЕНИЦЮ ПРИСТАВІЦЮ БІЦІ ВІСЦКЮ І СКАРБАМИ
І ЧУДАМИ ЄІ ПРИНОШІ ВІСЛЮЖНОСТІ ТВОІ, КО
ВІСЛЮЖНОСТІ ТВОІ І ТРИЦІГОДІ ПРИСТАВІЦЮ БІЦІ

48к: 5.

Того Різдвя 1755

Вісцком

Блѣцкой Церковѣ знаменитѣю ѿ бл҃гочестнѣю
 Князѣ Черниговскогѣ Свѣтослава Гроумнѣ,
 Внѣка Володымира Монархѣ Рускогѣ зъ Кѣмина
 Звѣдованнѣю, и ѿ бл҃гочестнѣюгѣ Бѣтѣа Тѣла-
 рковѣ Чарѣ Зопкованнѣю, зъ кои Скареници
 свои ми Скарками рѣла рѣшѣ и вѣнѣшѣ, мѣни
 Хѣ вѣ Церквѣ Вѣреланѣйской доторжниковѣ: До
 мой домѣ мѣтѣи наричѣтѣ, вѣнѣи сотворишѣ
 Егѣ вѣртѣпѣ разбѣйникомѣ, Тѣкѣ Чѣрковѣ Бѣи
 Блѣцкой Домѣ Бѣи, Домѣ мѣтѣи оуѣннѣлѣ
 вѣртѣпѣ разбѣйникомѣ, зъ разбѣйниками тѣла-
 рами бѣтѣи нѣзбѣжнѣи до Чернигова приѣ-
 гнѣшѣ, аѣ вѣмѣожность тѣвоѣ Зопкованнѣю
 Церковѣ Блѣцкѣю направѣшѣ и фѣвѣдѣшѣ,
 маѣи напѣмѣти своѣи ѿламоурафѣвы слова
 написаны: Рѣкѣность домѣ коѣгѣ мѣстѣ маѣ,
 тѣю Церковѣ Блѣцкѣю вѣмѣожность коѣ и при-
 ѿхѣбѣлѣшѣ, ѿнѣгаѣи дѣдѣи слова и нѣи:
 Гѣи вѣзѣиѣхѣ еѣгоѣлѣи домѣ тѣвоѣгѣ, мѣи
 тѣи вѣмѣожность тѣвоѣ на дѣю тѣкѣю, жѣ
 законѣ Скарѣи вѣданы, аѣ направѣана
 и вѣдѣвана Зопкованѣи Чѣркви Блѣцкой, ѿдѣ
 тоѣи Скареници, Приѣи Бѣи Блѣцкой, ѿдѣ
 жнѣшѣ Скарѣи вѣиѣи, до вѣи Зѣдѣи, до вѣи

Мартин
Бѣлскій
Внѣгъ Н.
Лѣтѣ 1708.

Кирилъ
Давыдо
Внѣгъ Сѣд
нива при
сылааъ
мнѣ до
Чернѣго
ва Кронн
кѣ ѿ Ко.
заклахъ
написи
нѣю еко
торон
Гіреъ Та
жнѣ на
писани

толѣми приѣхавши въ ала, и въѣхъ чѣрковъ
и тѣларовъ бѣсѣрмановъ въстѣнааъ, и мнѣгнѣхъ
неколинковъ Хрѣтіанъ знеболѣ поганскон въ-
холонааъ, и збѣаи кми скареамн ѿтолѣ до
рогнѣ ѿчнзны своѣн вѣрнѣла, Пншѣтъ ещѣ
Гнсториковѣ, же Козакѣ вѣнжикѣ Хмелницкн
тѣларовъ громнѣ по заслабѣмъ, рокѣ афѣд.
Гдѣсѣ татѣрѣ прѣрѣкѣ Гортѣн прѣпраковали,
зкооторон Гнсторн дѣлѣа вѣдѣти, же тѣон
Козакѣ вѣнжикѣ Хмелницкн былѣ Гнманѣ
ааеѣш нншымъ Рѣгментѣромъ въ козацкомъ
бѣнскѣ, Понѣважъ тѣтъ еѣмѣ самѣомѣ надѣ
тѣларамн по заслабѣмъ зѣнтѣаѣко прнпнѣано,
дѣлѣтогѣ Стѣфанъ Баторн Крѣль Пѣльскн
бѣнскѣ запорокомѣ дѣаъ за Гіреъ на Пѣчѣтн
рнцѣра, Самопѣаъ нарамѣ, оубѣока шѣбѣю, и
на Голоѣѣ прѣкрнвалннн Копаѣкъ мѣнѣогу,
Понѣва рнцѣрѣ запороѣкн, нѣтѣаько въ Полю,
аае и на Морѣ днпрѣа тѣлами боюѣтъ, зѣмо-
пѣаеѣкъ стрѣлаѣютъ, и шѣбѣаамн нѣпрѣа тѣаи
стннѣаѣютъ, Глѣрѣ тѣжѣ и Катѣргн тѣрѣцкн
на Морѣ; на кнштѣааъ Копаѣкѣ прѣкрнвалннѣогу
догорѣ днѣомъ прѣкрнвалѣютъ, и въ Морѣ зѣто-
пѣаѣютъ, и мѣѣтъ тѣрѣцкнхъ и татѣрскнхъ

доѣѣѣаѣютъ

добыкаютъ, и на кшталтъ Копака перекрива-
 ногу тын мѣста перекриваютъ, а найпершій
 заподобленемъ Жигмонта першого Короля по-
 лскогю поуталихъ Козаки на Запорожю зѣ-
 рати. Рокъ афси: ведагъ повѣсти Кронѣ-
 каровъ, гдѣ Мендыкерей Чаръ Перкопскій за-
 мавши пригнѣхъ Жигмонта першого, зта-
 тарамн вѣдѣти Краины впаѣ и оу Бѣзказа по-
 жилахъ Кошемъ, и вагоны роспѣтилахъ, и мѣста
 и сѣла выпаллахъ, выаѣпнахъ, и выпѣстошнлахъ,
 и людѣи и быдала немало довогю Кошѣ пригна,
 и до Перкопѣи ѡншохъ, втотъ часъ Жигмонтъ
 першій подболахъ Козакомъ тѣмъ зѣратисѣ,
 жѣи ѡтихнѣи ѡпоганѣи короннѣи, и заподо-
 бленемъ Королевскѣи потали Козаки на Бѣзрѣвахъ
 ажеко на Бѣсплахъ Дѣпировыхъ жити, гдѣ маю
 Арматы и вон, которыи на замкахъ тѣрцкнхъ
 и таларскнхъ побѣдали. А найпершій Гетманъ
 Козацкѣи былъ Прицавъ Ланцкоронскѣи, ко-
 торый зкозакамн пошохъ по Бѣлагородъ, и
 занахъ тамъ сѣгашъ тѣрцковъ и таларковъ,
 и гнахъ додомъ, а гдѣ таларъ и тѣрцкн догонѣи
 ихъ оуѣзри бѣдова; даи бѣтвѣи ихъ, зви-
 та живи пашн Козаки бѣсѣрмановъ, и корнѣи

Алѣзавѣ
 Гвалѣнѣи
 Окозака
 Книгъ
 Алѣ, Алѣ

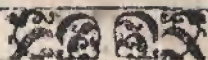
га до своѣмъ мѣшканъ вѣрѣанъ, да и бжѣ богатыи
 въмѣти, да и Козакомъ ещѣ богатѣствъ
 наѣки таконъ, живѣи Слѣхали Гетмана своѣмъ,
 Полковниковъ и старшыхъ и иныхъ и шановали
 Слѣхали и Пала Павла мовѣуогъ: всѣмъ дѣшѣ
 влѣстѣмъ, держащѣи да повѣнѣтѣмъ, нѣсть бо
 влѣстѣ аще не ѡ бжѣ, да и бжѣ имъ ещѣ згодѣ
 и амковъ и еднѣстѣ, живѣи згодѣ и е амевѣ
 и еднѣстѣи згодѣи жнѣи, то бо шѣмъ слѣвѣ
 бѣдѣтѣ мѣти, бо ихъ ни тѣрки, ни татарѣ,
 ни иныхъ и непрѣтали и зѣнѣжѣтѣ, а ле ѡ дѣ
 нѣхъ зѣнѣжѣнѣи бѣдѣтѣ, да а тогѣ до Козакѣ
 Пѣркѣ дѣдѣ мѣвѣтѣ: се и нѣхъ утѣ доврѣ и лѣ
 то краснѣ, но ежѣ жнѣи ерѣтѣи бжѣмъ: Мѣтѣ
 бо и ко Запорокоѣ слѣвѣ вѣлѣкѣю, нѣтѣмъ
 да вѣлѣконъ ѡ вѣлѣи Рнцѣрѣкон, а ле и да вѣскѣхъ
 Гетманѣмъ, зѣфамѣлѣ вѣлѣкон, бо Пѣрѣлѣвѣ
 Лѣнцѣкорѣнѣи зѣдомъ Сенѣторѣкогѣ, по тѣмъ
 дѣмѣтѣрѣ Кнѣзѣ вѣшнѣвѣцѣкѣи, тѣжѣ вѣстѣ
 фѣи Кнѣзѣ Рѣжнѣиѣкѣи, фамѣлѣи вѣлѣкон,
 вѣлѣи Гетманѣми Запорожѣми, на пѣчѣтѣхъ,
 гдѣмъ пѣчалѣ Козѣцѣкоѣ бо и кѣмъ на Запорожѣи
 зѣвѣрѣтѣи, зѣнайдѣютѣмъ тѣжѣ Козѣкѣи Донѣкѣи,
 которѣи на Рѣкѣю дѣномъ жнѣтѣ, и подѣ

владѣю

Р. Г. Г.

Лѣзѣдѣ
 вѣлѣнѣи
 о Козѣкѣ
 Кнѣгѣ Г.
 А. И., а. в.

Лѣзѣдѣ
 вѣлѣнѣи
 о Козѣкѣ
 Кнѣгѣ Г.
 А. И., а. в.

владдою московскою сѣтъ, и уолны свои ѿ донѣ
 рѣки до болги; навалахъ при горѣ переклонѣю
 периколотаютъ, и татаромъ и тѣркомъ шкѣди
 тинатъ, зѣлыми козаками донскими алевъ
 московскимъ сходатся тѣмъ ужомъ и козакѣ
 запорожскѣмъ, але мѣстѣ зѣлю и тѣмъ, бо при тѣ
 водою немогутъ, и которыи козакѣ вѣсѣ маютъ
 ещѣ славу да и на дѣла свои, бо козакѣ
 вѣдають зѣла и мѣдрыхъ людей и которыхъ
 названы сѣтъ въ козаровѣ, которыхъ матѣиш
 стриковскѣмъ въ книжѣ дѣ: вродѣ естѣ: на листѣ
 рѣ: споминаетъ, мовати: жетии козарѣ
 люди народѣ рѣскомъ змоуна выеали свѣ
 тославѣ игоровичѣ монарѣ рѣскомъ, да
 тогѣ свѣтославѣ ѿ козарамъ войнѣ точилъ,
 и онѣхъ порахилъ, и до послѣднѣмъ приеѣлъ,
 и на нѣхъ дань вложилъ, але и нѣшыхъ людей
 мѣдрыхъ да держѣ сѣнтѣнціи, которыи мовати:
 же козакѣ названы сѣтъ въ кодорѣцѣ, бо ко
 дорѣжцѣ естѣ знакѣ вродѣмъ непомѣ,
 въ которѣмъ сѣнцѣ мѣца децимѣра вѣтѣплетъ,
 зѣлымъ козакѣмъ въ кодорѣцѣ сѣтъ названы,
 поневажѣ зѣломъ ходятъ, которыи рѣги на
 бойѣ своимъ ѿ порохомъ належауи догѣрѣла на

Матѣиш
 стриков
 рѣ: г.
 аи, рѣ

НОВАТЪ, ИЛИКЪ ПО ВЫШКОМЪ НѢѢ КОДОРЪЖИЦЪ
 ВЪЗДѢЛЪХЪ НЕНОМЪ ПОСТУПѢТЪ, ТАКЪ НАКМ
 ЮКЪН СЪТѢНЫ, ВЛАДЪ И МЪРЪ БѢСЪРЪМАНСКЪН ПОДЪ
 И МЪРЪМЪ КОДАКЪН ПРИХОДЪТИ БѢСЪНЮТЪ, И
 ЗЮГОВЪ СКОУХЪ ПОРОХЪ ВЪ СЪМОПЪЛЪ СЫПАЮТЪ НА
 БѢСЪРЪМАНОВЪ АЛЪБО МАХОМЪТАНОВЪ И НІПРЪАЛЪСЪ
 ИНЫХЪ ХЪ СЪМОПЪЛОВЪ СТЪБАЮТЪ, И ИХЪ ЗЕН
 ТАЖАЮТЪ, И МѢСТА И ПЪАНСТВА ИХЪ ПО МОУЦЪ
 СКОЮ ПОДЕНАЮТЪ, И МОГЪТЪ КОДАКЪН СЛОВЪ
 УЛАМОГРАФОВЪ МОУИТИ: СЪТѢБЪ БРАГЪНЪША
 ИХЪОДЪМЪ РОГАМИ, МАЮТЪ КОДАКЪН СЛѢВЪ ДА
 ОУМЪИТНОСТИ СКОЮ, ЖЕ ОУМЪЮТЪ ПЕРХОДИТИ
 ПОРОГИ, КОТОРИ СЪА ИГЪ ЗИВЪРЪЛАЪ, И ТРЪДНО
 ИХЪ ТЪРКОМЪ И ТАТАРОМЪ ПЕРИТИ И ПЕРИТИ ДО
 КОДАКОВЪ, И КОДАКОМЪ ШКОДИТИ, АЛЪ КОДАКЪН
 ВЪ ЧОЛНАХЪ СКОУХЪ ПОЛИНЪ СЪА ИВЪКАЮТЪ, ТАКЪЖЕ
 НА ГОРЪ ЗАЪ ТЪАГЪНУСЪА ПОЛИНЪ, ПОРОГИ ТЪИ
 ПЕРХОДАТЪ, И НА МОРЪХОДАТЪ И ТЪРКОМЪ И
 ТАТАРОМЪ ШКОДАТЪ, МАЮТЪ КОДАКЪН ТЪ СЛѢВЪ,
 ДАЪ ВЪРЪН ПРАВОСЛАВНОН, ЖЕ ПРАВОСЛАВНЮ ВЪРЪ
 ВОСТОЧНОН ЧЪРКЪН ЗАХОВЪЮТЪ, КОТОРАА ЧЪРКОВ
 ШЪ ВОСТОКА; ШЪ ХЪ НАДЪВНИКО СВОЕ МАУТЪ, БО ДО
 ХЪ ПРЪКЪ ЗАХЪРЪА МОУИТИ: ВОСТОКЪ ИМЪЕАМЪ,
 ШЪ ВОСТОКА ПОХОДИТЪ СЕБЪАЛОУТЪ, КОТОРАА

УЛ: МГ.

АЛЪХЪАДЪ
 ГВАЛЪИТЪН
 ИНИГЪ Г:
 АНЪ, АГ:
 ОКОДАКЪ

ЗАХЪА: Б

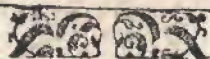
тѣмности розганѣтъ, тѣхъ Церквѣ восточной
мѣшканцы ХС востокѣ; свѣтлостю вѣри пра-
вославной розганѣтъ мѣжи людми невѣр-
ными; тѣмности невѣрства, бавохваства, и
гнѣхѣ розмѣнѣтъ, Ала тогѣ Апѣл Пѣвѣл
Ѣфѣсѣномѣ написалъ: бѣте бо ииогда тма,
нынѣ же свѣтъ ѡ гдѣ, за тѣмъ вѣрѣ правосла-
внѣю Церквѣ восточной вѣрны запорѣдѣи во-
юютъ змахомѣтѣнами невѣрными, зпоганѣми
и гнѣтѣнками, вѣдаючи: же вѣрѣхъ израискомѣхъ
казалъ сѣ бгѣ вѣкѣти Амѣора, Хананѣа, и не-
кѣрѣнѣхъ поганѣхъ иишы бавохваствѣхъ, мѣвѣчи
иизѣнѣши ѡ, пѣгѣвѣю погѣвѣши ѡ, дѣнедѣвѣ-
щѣши кнѣмъ завѣта, ипомѣнѣвши и, такѣю
вѣрѣхъ вѣхвалѣючи соудѣ иизѣрѣнѣнѣи; ѡ людѣхъ
стѣхъ старѣгѣхъ законѣхъ мѣвѣтъ: вѣрою по-
вѣдѣнѣша Чѣрствѣа, и Прѣтаа, бѣнѣша крѣпѣцы
вѣрѣнѣхъ, ѡвѣрѣнѣша вѣвѣгѣко поѣкѣнѣнѣи,
такѣю вѣрѣхъ Православнѣю Апѣл Пѣвѣл Тѣрѣю
назѣвѣаѣтъ, мѣвѣчи: вѣспрѣмѣши шѣтъ вѣрѣ,
иинѣи же вѣдѣмѣте вѣа стѣрѣаѣ аѣкѣвагѣ рѣ-
дѣжѣнѣнѣа [чѣѣтъ гнѣхѣи] ѡугѣнѣти, поѣю
Тѣрѣю вѣрѣхъ Православнѣю Кѣзѣкѣи нѣтѣмѣю
скѣдѣаѣтѣ ѡ нѣнѣнѣнѣхъ стѣрѣаѣ [гнѣхѣиѣ]

Ѣфѣсѣ

Дѣвѣтѣ
3.

вѣрѣи

Ѣфѣсѣ

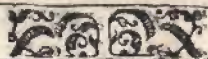

Іакоу б.

Іакоу б.

непріятеля невидѣмо, але тою Таруею вѣрою
боронѣла ѿ стрѣлъ видѣмы талѣскі, нѣ джѣ
тѣрѣцкихъ, нѣ ѿ ѿрѣжѣннѣшѣ, нѣшыхъ не-
пріятелей видѣмыхъ, повинны есѣ при вѣрѣ
Православной бѣны Запорожскі; оу чинили до-
брыи мѣти, бо Апѣ Іаковъ мѣтитъ: Іакоже
тѣло бѣдѣла мѣро есѣ, тѣко нѣ вѣра бѣдѣла
мѣтка есѣ, При добрыхъ оу чинкахъ вѣра пра-
вославная бѣдетъ бѣны Запорожскомъ Таруею
золотою, которѣ Рымѣномъ Запорожской
Сѣмонъ Макавѣй послаа, Іакоу вѣ Книгѣ Мак-
кавѣйскихъ написано: Посла Сѣмонъ Нѣмнѣ
ѡна вѣрѣ нѣмѣюща щѣтъ Златѣ великѣ,
тѣсѣтѣю мѣтъ тѣсѣщѣ, на вѣтавленіи снѣмѣ
арѣжѣ, Іакоже слышаша людіи словеса сѣа,
рѣша: Кѣмъ бѣгодѣтъ воздадѣмъ Сѣмонѣ нѣ
Сѣмонѣ есѣ: Але тои славы бѣны Запоро-
жской нѣ дѣ есѣ вѣры бѣгѣтѣнѣнѣ; при нѣла
бѣны Запорожской по своѣ прѣтѣкѣ Прѣвѣ-
тѣи нѣ бѣгѣтѣнѣи Гѣтъ Чѣтъ нѣ великѣи Кнѣзь
Алѣксѣи Мѣхѣловѣчѣ всѣа великѣа
нѣ Мѣхѣа нѣ бѣмѣа Рѣсѣи Мѣнѣрѣа, ѿ которѣ
Сѣнтѣрѣѣнѣи Рѣкѣ бѣлаѣ Гѣтѣмѣнскѣю вѣа-
мѣ жѣ ѿ вѣа ѿдѣрѣжѣлѣ, вѣтѣрѣнѣши на оу рѣдѣ

Гѣтѣмѣнскѣи

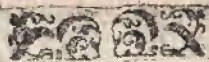

Гетманскій, за Бѣжнмъ вѣдѣнїемъ нѣ за Бѣжкою
промоуцію, вѣдающе Апла Пѣлаа мовѣтѣмъ :
Никтоже собою прїемлетъ чїстѣ, но званнн
ѡ бѣа, атоѣ бѣѣ оуиннлѣ замѣтлѣмн Прѣтѣн
бѣн, Поневѣжъ бѣлмѣжно твѣомѣашъ Прѣтѣю
бѣѣ за Патрѣнѣю своѣю, Далѣ тогѣ ѣ Чернѣговѣ
Черковѣ Прѣтѣн бѣн ѣлїцѣмн направѣшъ нѣ вѣ
ставѣшъ, бѣдѣ бѣлмѣжности твѣомѣ такоѣ на
дѣн, же Прѣтѣа бѣа ѡ хѣ снѣа своѣмъ нѣ бѣа
нѣшѣмъ ; затѣю кѣ Черкѣѣ своѣй горѣнѣмъ ; нѣ
тѣтѣ на зѣмѣлѣ бѣлмѣжности твѣомѣ зѣнтѣтѣмъ
нѣвѣлѣмн нѣпрїатѣлѣмн, ѡсѣлѣмн нѣнѣпрїа
тѣлѣмн Крѣтѣа сѣтѣмъ оупрѣснѣтѣ, Поневѣжъ Апла
Пѣкѣлѣ мовѣтѣ: брѣдѣн Крѣтѣа Гѣнѣа, нѣмѣ же кон
чннѣа погнѣбѣлѣ, ѡпрѣснѣтѣ бѣлмѣжности твѣомѣ
Прѣтѣа бѣа ѡ хѣ снѣа своѣа нѣ вѣ нѣѣ трнѣмѣфѣ
вѣчннѣ, кѣторѣмъ трнѣмѣфѣ нѣногѣмъ жѣкѣмъ
подѣлѣнѣмъ нѣ шѣлѣнѣмъ лѣтѣмъ зѣнтѣлѣмъ оуѣл
стннѣмъ, тогѣ бѣлмѣжности твѣомѣ шѣлѣмъ
ѣфѣфѣкѣтѣмъ зѣмъ, Прнносѣмъ скарѣннѣмъ
зѣ скарѣмн, кѣторѣю скарѣннѣмъ Прѣтѣю бѣѣ
ѣлїцѣмъ зѣ скарѣмн зѣ чѣдѣмн ѣн Раѣмъ бѣлмѣ
жнѣмъ твѣомъ ѡ мнѣ вѣдѣмъ прннѣтн, ѣлѣнѣ
замолнѣтѣмн Прѣтѣн бѣн ѡдѣржнѣмъ ѣ скарѣ

бѣрѣмъ ѣ

фѣлѣнѣ

скѣннѣ

ВЪСТАВШИ МѢСЯЦЪ ВЪ ДНѢ ТЫХЪ ИДѢ ВЪ ГОРНАА, ПОШЛА
НА ГОРЫ МѢНЫИ, ѿ КОТОРЫХЪ НАПИСАНО: ПРОСВЕЩАЮЩИ
ТЯ ДА КНО, ѿ ГОРЪ ВЪ БУНУХЪ,

181А.

ѸА ѸБ

ѸТѸ ѸА ВОИХОДѢЩАА Ѹ ПѸСТЫНѢ [Ѹ СВѢТА:] ѸКѸ
СТЕКАЮ ДЫМИТСА КАДАЩЕ [ДОБРОДѢТЕАН НАЗВАНН] ПѢГ
СМІРНА И ЛУВАНЪ И Ѹ ВСѢХЪ ВОНЪ МУРОВАРЦА.

ПѢГ

ХРОНОЛОГІЯ

Чернігівскій Архімандри́тъ Пётро́н Бѣн
Блѣцкон.

В Чернігівскій Архімандри́тове Блѣцкѣн сѣ
называю, Нѣфонъ, Андрей, Іо́на, Герасимъ,
Никифо, Григори́й Блѣцкѣн, бо́лши ихъ мѣло
быти, понева́ ѿ бо́лши Стронте́ин, Трицѣипѣ,
Которы́ Имена въ Сино́днхъ а́же въ Помѣнникхъ
Пётро́н Бѣн Блѣцкон сѣтъ написаны, Дото́гѣ
не тільки прѣбати; а́ли и по бѣтѣю быаи въ Мо-
настырь Блѣцко́ Архімандри́тове, понева́ Мона-
сты́ Блѣцкѣн ѿ бѣтѣи спѣсто́шеный, по́тымъ
зновѣ направлѣный бы и зведо́ванный, за Пано-
ванъ въ Чернігѣвѣ вели́кнхъ Кня́зѣи московскѣ,
Потѣхъ Архімандри́тахъ Правосла́внхъ на́шѣ-
пѣан Архімандри́тове ѿсѣянники, которыи
ѿдѣстѣпѣвши ѿдѣ въѣри Правосла́вномъ; при-
на́ли зъко́нѣло́ Рускѣи оу́нѣю, а́ тѣи Архіма́дри-
тове ѿнѣтѣ сѣ называю, Кнѣи Славо́вѣцкѣн,
Маріа́н ѿ Ра́скѣн, Іо́сифъ Ми́шѣринъ, по́мѣ Архіма́-
ндри́та оу́нѣта, Правосла́внхъ Интѣ́лнхъ, Бѣо-
мо́лцѣи ѿ ѿѿнѣкѣи гѣлѣ́итовскѣи Правосла́-
внхъ зостѣ Архімандри́тою Чернігѣвскѣи, кото-
рыи тоѣѣ 1844 Пётро́н Бѣн Блѣцкон прино́си.

въ 1844
б. тѣи
написан

Тѣи Ар-
хіма́дри-
тове ѿ-
нѣтѣ,
за коро-
ля По́л-
ско́го
мо́нѣта
на́шѣа

ЧѢДО ПЕРВОЕ.

ВЛОДИМИРЪ СВАТОСЛАВИЧЪ, ВЪСѢ
 ГОРОВЪ, ПРАВНУКЪ РЪСКОЕ МОНАХА
 РЪСКОЙ. въ ХРѢТѢ ОУБѢЖЕШИ ПРИЕХА
 ДО ВЪРИ ХРѢТІАНСКОЕ И ДО КРѢЩЕНІА ВЪ
 НАРОДЫ РЪСКИЕ, И БОЖАНЫ ХРѢСКИЕ ВЪКОРЕНІА,
 И ЧРКОВЪ ПРИТОНЪ БЦИ ДАВІДЪ ИНОКЪ ВЪ КІЕВѢ И
 СѢГѢ ВАСІЛІА И ЧРКВІ ИНЫИ ВЪ РѢСКИИ ПОБѢ
 ДОВАЛЪ, ПО СМІРТИ СѢГѢ ПІРОСЛАВЪ МОНАХЪ
 РЪСКИИ ВОСТАВИ СЫНЪ ВОЛОДИМИРОВЪ ВЪ
 ДОВАЛЪ ВЪ КІЕВѢ ЧРКОВЪ СТОИ БѢФІИ СТО
 ЛІЦЪ МИТРОПОЛИТАНИКЪ, И НА ЗОЛОТОЙ БРАМѢ
 ВЪДОВАЛЪ ЧРКОВЪ БЛГОВѢЩЕНІА ПРИТОНЪ БЦИ,
 А ГДѢ ОУМІРЪ ПІРОСЛАВЪ, СЫНЪ СѢГѢ СВАТОСЛАВЪ
 ПІРОСЛАВИЧЪ ВЪСѢКЪ ВОЛОДИМИРА МОНАХИ
 РЪСКОЕ, НАСЛѢДЮЧИ ВЪ ПОБОЖНОСТИ ПРѢКОВЪ

МАТІАШ
 СТРИКО
 АЛ, РМА.

СТРИКО
 АЛ РОС

А

КОНХ

704694

Григорі
Іахімов
бойтъ
Чернѣго
и Пашин
бра Еп
Исакъ.
то: по
вѣдалн

своихъ Мшнарховъ Рѣскихъ, бѣдовала чрѣвн
роумайтын в Рѣсін, на мшгнхъ мѣщахъ,
ко в Малой Рѣсін, на Сѣверѣ, близко мѣла
Чернѣгова, црковъ Бпінїа Прїстон Бїи на
Горахъ Болдинахъ змѣривалъ, которю чрѣ
называють, бцѣ влѣчкаѣ, даа тогѣ, ко
повѣдають в Чернѣговѣ шенбаган давнїи,
Колодїи бѣдѣи сѣми в дитїннѣ вѣкѣ звалн ш
старыхъ людїи Московскихъ, Ошѣдора Прото
попы Чернѣговского и Прокопїа Мѣщанина
Чернѣговского, которїи на Москваѣ оуроди
вши. Гдѣ влѣкнхъ Кнѣзїи Московскихъ
ешло в Чернѣговѣ пѣнїтво и владѣа, прїшлї
до Чернѣгова даа мшкѣа, и в Чернѣговѣ
людмѣ то: повѣдалн, жѣ шнїи малымї дѣтїм
бѣдѣи: шдѣ старыхъ прѣдковъ своихъ давнїи
традїцїю ааго наѣкѣ такю звалн, жѣ на
томѣ мѣщѣ, шдѣ людїи нѣдѣхъ Сѣрадѣ
Прїстон Бїи проинами свѣтлїи такѣ Огнѣ
шточїннїи сѣтѣ вїдѣннїи и знѣдннїи, да
внхъ чѣговъ на дѣвѣ вѣломѣ, потвѣржаю
Гнѣторїю чѣо и тїпѣрѣ Сѣвадѣтїи тѣжѣ Мо
сковскїи, ко в Москваѣ на Рїнѣхъ и помѣстѣ
нїшнхъ, в Рѣсїи влѣкнѣ, Сѣрадѣ такїи

продаютъ

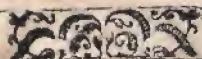

АЛЕХАН
ДЕШ ДОРО
ВНУЧ
ПИСАРОХ
ГОЛОВА
СТРИЩО
МОСКОВ-
СКИХ
И АЛЕХА-
ДЕРЪ ДА-
НИЛОХИ
ИРОМОНА
МОСКОВ-
СКИН
ПОВЕДА
АН : ЖИ
ТО СЕ
ИЩА СЕ
ЦКАА.

Рѣскихъ Патерикѣхъ Знайдѹтъ, Лѣко тѣмъ
Престѹн Бѣи власныи ѿбразъ на дѣревѣ ѿлово
блѣзко Чернѣгова Знайдѣнный. Къ Чернѣгова
до Москвы почасъ войны естъ перенесенный,
поневажѣ тѣмъ въ Чернѣговѣмъ той ѿбразъ
незнайдѣтъ, до того Архимандрита Книги
сѣ Авторъ зымылъ на Москвѣ Рокъ лѣхъ:
послалъ Черного Иеромонаха Сувастра Хме-
левича нѣмъ Дѣлкону Геннадѣмъ пытати
ѿ Бѣи ѿлѣзкой, да того са такъ называетъ,
прѣтымъ Иеромонахомъ н Дѣлкономъ н предъ
Четнымъ Иеромонахомъ ѿ ѿдоромъ н Дѣ-
лкономъ Порфирѣмъ законниками Чернѣго-
вскими старостю великою н шеднѣкостю при-
ходобленныи ѿдъ Бѣа, Никита Ивановичъ Кни
ѿдовскѣи Болернѣ егѹ Царского Прѣдѣло
величѣства повѣдалъ такѣи слова: Чѣмъ ми
ѿдъ Дѣдовъ н Прѣдѣдовъ своихъ, же блѣзко
Чернѣгова на дѣревѣ ѿлово Знайдѣнный ѿбразъ
Престѹн Бѣи, да того зѣдованаа тамъ
церковѣмъ называетъ, Бѣа ѿлѣзкѣи, затѣ
ѿдъ ѿлѣзны алыѣ ѿлю Бѣа ѿлѣзкѣи естъ на-
хѣана, же на ѿлю алыѣ на ѿлѣнѣ ѿбразъ
Престѹн Бѣи естъ Знайдѣнный, Ктѹ на томъ

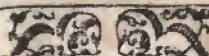
Дѣло:
тогъ рокъ
лѣхъ.

дѣревѣ

дѣревѣ Блѣвомъ ѿбразъ мѣки Бжѣи постави,
 и вѣдалъ розказана бѣкоу члвкъ: и аггъ
 того не вѣдати, единакъ вѣдати дасться, же
 той ѿбразъ Родитѣли Бжѣи на дѣревѣ Блѣво
 знайдены естъ, за Кнѣзѣмъ Чернѣговскоу
 Свѣтослава Грославица, бо Синодникъ лѣво
 Поминникъ Престонъ бѣи Блѣконъ шдѣ бѣпа
 Чернѣговско Зосимы Прокоповича написанны
 свѣдѣтъ, же на томъ мѣсцѣ Свѣтослава
 Грославица Кнѣзѣ Чернѣговскѣи ѿтворѣна
 свѣта, роуѣ ѿфхн: мѣрованѣю цѣрковъ Пр
 стонъ бѣи Блѣконъ зѣждовалъ, згожаютьсѣ
 зъ тѣмъ Синодикомъ бѣи Блѣконъ лѣво зъ По
 минникомъ и на Москѣ мѣшканѣи Кнѣзѣ
 ѿдоискѣи, тѣмъжѣ Кнѣзѣ воеводѣи, кото
 рѣи Фамилію своѣю проваждѣтъ ѿдъ Кнѣзѣи
 Чернѣговскихъ, и мовѣтъ: же и дѣтъ зъ лнѣи
 Свѣтослава Грославица Кнѣзѣ Чернѣговского
 Фундаторѣ цѣрквѣ Блѣконъ, да того Никитѣ
 Ивановичѣ выжѣи спецификованны Кнѣзѣ
 ѿдоискѣи и сынѣ его Іакшѣ Никитичѣ
 Кнѣзѣ ѿдоискѣи, бо арѣ его Чарско Блѣнѣва,
 Нарѣквѣи Атласовѣи зѣтомъ и сѣрѣромъ
 гафтованы, зѣшѣважѣи Блѣговѣщеніѣ

Синод
 лѣво
 помин
 Престон
 бѣи Блѣ
 конъ ѿ
 бѣпа Ч
 рнѣгов:
 Зосимы
 Прокопо
 вича
 напис
 ный

Престѣнъ Бѣи и Сѣи Апѣоловъ Петра и Павла
 и Херувимовъ, и дѣѣ Книги дрѣкованнѣи Апѣлъ
 и шестоднѣицѣ до Монастыра Престѣнъ Бѣи
 Бѣицкѣи прислалъ, Кнѣзь Воротинскѣи Зѣсь
 Иванъ Алѣксѣевичъ Боларинъ егѣ Чѣрскогѣи вѣи
 чества и Намѣстникъ Казѣнскѣи, до Монастыра
 Бѣицкѣи на двѣ Фѣлоны, которѣи пошито,
 прислалъ Апѣлъ Чѣрскогѣи, хѣвѣтамъ Золо-
 тыми, тѣшачнѣа хѣтого, жѣ почалъ зновѣ
 направѣати ѡдъ Бѣтѣи договѣнѣю и спѣсто-
 шнѣю Чѣрковъ Бѣицкѣю, которѣю Прѣдокъ ихъ
 Свѣтославъ Прѣславичъ Кнѣзь Чѣрнѣговскѣи
 зѣдовѣлъ вѣ Чѣрнѣговѣ, той же Иванъ Алѣксѣ-
 вичъ Кнѣзь Воротинскѣи пишѣчи Рѣкъ Лѣхов.
 Лѣстѣ до Архѣимандритѣ Бѣицкѣи, Монастырь
 Бѣицкѣи нахѣвѣаѣтъ Лѣурою, бо вѣ Лѣстѣ томъ
 зѣрѣхъ и вѣнѣтрѣ Иѣнтѣвѣлѣицѣи иѣнѣи, на писѣ:
 Архѣимандритѣ Сѣтѣи Лѣури Бѣицкѣи, жѣ тѣмъ
 Сѣтѣи и Чѣдѣтворнѣи Лѣури ѡдъ Прѣдка егѣ
 еѣтъ зѣдовѣна, до того на Зѣмкѣ Чѣрнѣго-
 вскѣи. Тимоѣи Вѣиѣлѣевичъ Чѣглоковъ
 Сѣтолникъ и Воѣвода егѣ Чѣрскогѣи вѣиѣнѣа
 вѣ двѣхъ Крѣнѣкахъ Москѣвскѣихъ зѣишѣаѣтъ
 тоѣ намѣ и иѣтѣаѣ, жѣ Кнѣзѣи ѡдѣѣвскѣихъ
 и Кнѣзѣи

Дѣло
 тоѣ рѣкѣ
 Лѣхов.
 иѣпоѣдно
 крѣтъ.

и Князѣи боротинскихъ рожанъ и дѣтъ ѿ се-
 тослава Ярославича Князѣа Чернѣговскаго,
 который з брѣтомъ своимъ биволодомъ Яро-
 славичемъ Княземъ Переяславскимъ: Изгнава
 Ярославича старшого брѣта своего выгнавши
 зъ Кнѣва, и самъ оуѣбши на Столицѣ Кнѣтѣа
 Кнѣвскаго, зосталъ мѣрованонъ цѣркви Пѣтер-
 скон почастн Фундаторомъ, поневажъ Рокъ
 ѿдѣстворѣна свѣта ѿ Фпа: Далъ поле свое
 и триста гривенъ злата на бѣдованѣ тоѣи
 цѣркви, и самъ зѣмлю почалъ на фундамента
 копати, Потомъ свѣтославъ Ярославичъ
 з брѣтомъ своимъ изгнавомъ Ярославичемъ
 погнавомъ, и ѿдалъ Кнѣзъ Изгналъ,
 и самъ оуѣбавъ в Чернѣговѣ.

ЧѢДО ВТОРОЕ.

патрѣ Бзкла, записанноу Мѣки
 бѣи, тоѣ спораднаа, живѣ въ Кнѣвѣ
 Пѣтерскѣи: тѣкъ вѣицкѣю в Чернѣговѣ
 цѣрковѣ Прпѣиый Антонѣи бытностю
 свою прихдобнаа и прославнѣ, бо Изгналъ
 Ярославичъ Князъ Кнѣвскѣи брѣтъ старшѣи
 свѣтослава Ярославича Князѣа Чернѣговскаго

Славѣ
 Косокъ
 ан, зѣ
 в Пѣт-
 рскѣ
 Пѣтерскѣ

Синодѣ
 Пѣтерскѣ
 бѣи вѣи
 цкон,

При тои
пизрѣ
не велика
церковь
С: Прок
Или Е
Мурова
на, а
Трифо
лопши
Юла т.
днѣ,

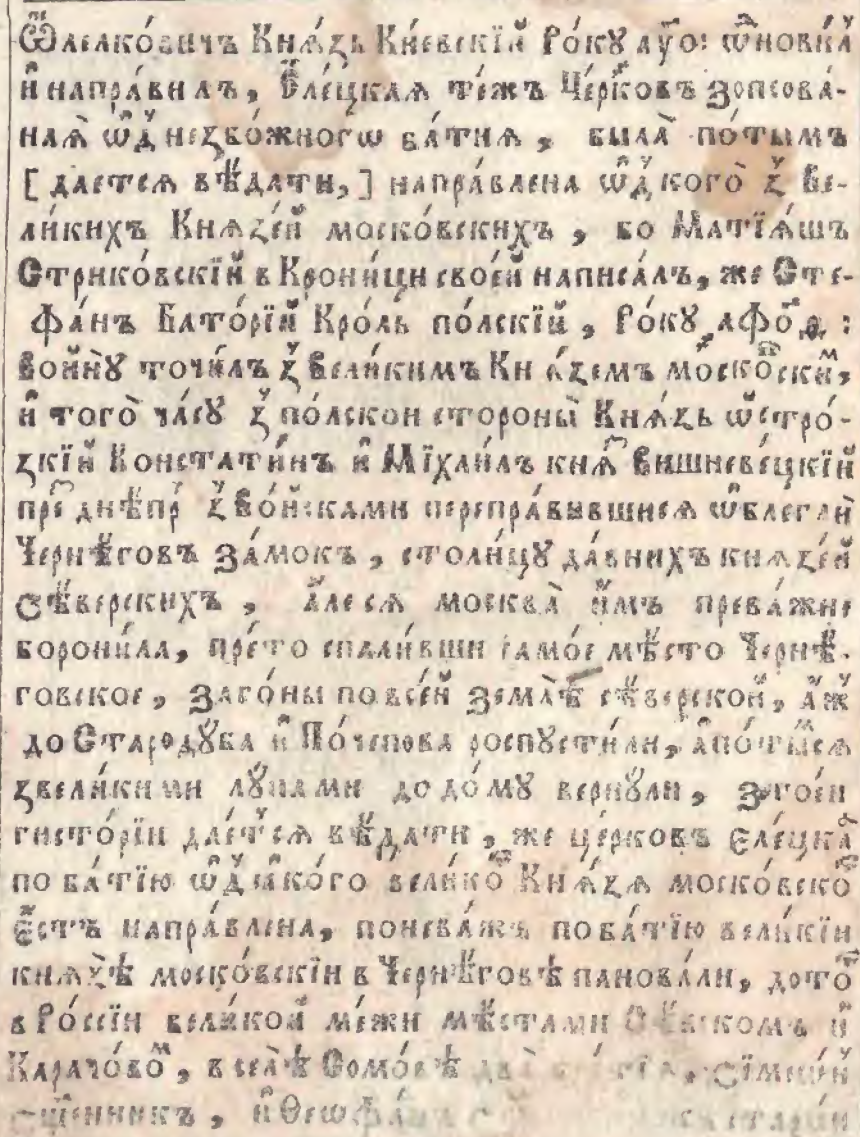
Гдѣ нелѣшне гнѣвалася на сѣгоу Антоніа
Печерскаго, доведѣвшася шѣтомъ Святосла
Ірославича Князь Чернѣговскій, послалъ
до Кіева, и вночи вѣдалъ Прѣпоуга Антоніа
до Чернѣгова, тамъ сѣй Антоній в Горѣхъ
на каменныхъ Болдинѣхъ, оуподобилъ себе мѣсту,
и роукоу шѣстворилъ свѣта эфѣз: выкопалъ
Печеру, в которой мѣшкалъ, и пѣвше Монасты
рѣвъ Влацкомѣ далъ благословеніе шѣ сѣон
Горѣ Адонскон такъ, якъ далъ монастырѣвъ
Печерскомѣ, поневажъ сѣй Антоній до роуки
пришолъ [вѣдалъ ехъ когѣ роукаданіа:] шѣ
Горѣ Адонскон, якъ Трифолопшнѣ, Мѣа
Юла, т днѣ, в житіи егѣ повѣданіи: быти
свѣщеніе шѣ бѣа Ісхменѣ ко сѣон горѣ глѣ,
Послѣ мнѣ Антоніа пакѣ в роукию, якъ тамо
требу егѣ, Ісхменѣ же призвѣ Прѣпауга
Антоніа, и рече ему: Чѣдо Антоніе бѣа тако
хотѣши нѣдѣ пакѣ в роукию и бѣдѣ благословеніи
нѣмѣа шѣ сѣи Горѣ, зачѣмъ вѣдалъ прокнѣ
нѣа бѣзскаго, якъ Монастырѣвъ Печерскій, такъ
и Влацкій Антоній сѣй бытношю своєю при
шѣдобнаѣ и прославнаѣ, и якъ Монастырѣвъ
Печерскомѣ, такъ и Влацкомѣ далъ благословеніе

шѣ сѣ

ОІЛВІ
 КОСОВ НА
 ИСТЪ П
 ПАТЕ:
 ПАТЕ: ВЪ
 ЖИТІИ
 ИСАИ

СУНОТ
АН, р. 11

І рнко:
ан, ѱм.
хынг е.

ТАРЫН
ОДЫС
РОМКИ
СЛАВ

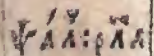
ТАКЪ, ЖЕ БОЛШЕ ЮЖЕ НѢЖЕЛИ СТО ЛѢТЪ МАЮ,
 ЕЩЕ ТУПІУОВЪ ЕСТЬ СІЛО ЗА ЧОТЫРИ МІАН Ш
 ЧЕРНѢГОВА, ВТОМЪ СІЛѢ СТАРЫЙ ЧЛѢКЪ АВДѢИ
 ДОРОШОВИЧЪ ПОЛТОРАСТА ЛѢТЪ МАЮ, ДО ТОГѠ
 КЪ ЧЕРНѢГОВѢ СТАРЫЙ ЧЛѢКЪ СТО И ДЕСЯТЪ ЛѢТЪ
 МАЮТЪ МАЖИМЪ КОСТОМАХА, КОТОРЫИ СТАРѢ-
 ШКОЕ ЗГОДНЕ БѢЖЕ ГОУХАХОВЪ НАМЪ ПОВѢДАЛИ,
 ЖЕ ШНЫ БѢДѢХИ МОЛОДЫМИ БЫЛИ КЪ ЧЕРНѢГОВѢ,
 ЗА ПАНОВАНА ТАМЪ БІАНИХЪ КНАЗІИ МОСКОВСКИ,
 И ТОГѠ ЧЛѢХ НА ЧЕРКВѢ БІАЦКОЙ МНѠГѠ БЫЛО
 ВЕРХОВЪ МѢРОВАНИХЪ, И МОНАСТЫРЬ БІАЦКІИ ДО
 КОЛА БЫЛЪ ПАЛАМИ ШТАВАНИИ ТАКЪ, ЯКЪ
 МѢСТО ЧЕРНѢГОВЪ, И МІШКАЛИ ТАМЪ ЗАКОННИК
 МОСКОВСКИИ, АЛЕ ПРѢКАТИМЪ ЦРКОВЬ БІАЦКАА
 ШЛОВАННЫМИ ТАБЛИЦАМИ БЫЛА НАКРЫТАА, ШО
 ДАСТІА ШТОЛЬ ВѢДАТИ, ЖЕ И ТИПЕРЪ ХОДѢТИ
 КОЛОЦЕРКВИ ЛЮДЕ ШѢКАЮТЪ ВПЪЖИХЪ ОЛОВА И
 ШТѢЖИ БІАНИКІИ ЗНАХОДѢ, ИНИИИ ПОДНАХОДИЛИ
 КЪ ПЪЖИХЪ БІАНИКІИ ТАБЛИЦИ ШЛОВАННИ, КОТОРЫИ
 ЦРКОВЬ БЫЛА НАКРЫТАА, ПОКАТИЮ ЗАШТОКА
 ШДМѢНИЛО, БО КЪ ЧЕРНѢГОВѢ СІЛА ДИНИЗОВИЧЪ
 БОХНА ЧЛѢКЪ СТАРЫИ, КОТОРЫИ БІАЦКО ДВОСОТЪ
 ЛѢТЪ МАЮТЪ, И ДАА СТАРОИИ СІЛѢ И ГАУХИИ
 ЗОСТААЛЪ, ПОВѢДАА НАМЪ ТОЕ ГОУХАХОВЪ

же верхъ былъ мѣрованъ на цѣрквѣ Бѣлицкой,
 дошками дѣловыми смолою засмолеными не
 оловою накрѣтъ, и монастырьъ былъ пѣлами
 докола шеставанный такъ, какъ теперь замокъ
 Чернѣговскій, и Келѣи около цѣрквы были, и
 законники мешкали, еще в Монастырьъ всеми-
 лостиваго Свѣта, по Новгородкомъ Сѣверскій,
 Иеромонахъ Антоній Старый такъ, же большіи
 иже иан Столѣтъ маетъ, писалъ доменіи листъ,
 Рокъ аховъ: въ которомъ листѣ написалъ, же
 запанована в Чернѣговѣ великихъ Князѣи
 Московскихъ мешкаа онъ в Монастырьъ Бѣлицко
 и того чѣсъ былъ тамъ Архимандритъ Серафимъ
 Вышюцкій, а за Кролемъ Польскымъ Янѣмъ Моги-
 лѣ: Гдѣ польское войско пришло в Чернѣговъ,
 а московское войско жъ Чернѣгова оустѣпало,
 того чѣсъ Архимандритовѣ ѿнѣти заперѣли-
 лили Кролевскими в Чернѣговѣ напали, тыиже
 старшковые повѣдали, же люди московскіи
 вышювши жъ Чернѣгова, рѣкъ нарекутъ Бѣлоу-
 ловіанъ, бо придоха была, вѣдаючи то: Горностаѣи
 рѣименѣтаръ польского войска, в Пакѣлю Сѣдѣ
 жъ Польскимъ войскомъ зоставити, Фортисма
 в накрѣтъхъ богахъ мѣстѣ рѣкъ вночи до

Чернѣгова Полское войско впробаднаѣ, москов-
скіи Порожи вѣрамѣ Гдѣ пытали: кто идѣтъ
шдѣпокидѣлъ ѿ Горностѣеи стороны челоуѣкъ
помосковскѣ, мовачи: Свои люди, рече ѿ бѣло
ѣа вѣдемѣ, чѣмъ тоѣ сторожи штворили
бѣрамѣ, и в тоѣ часѣ ѿ Чернѣговского замкѣ
московское войско оустѣпнѣшѣ, и Чернѣговѣ
шдѣ Горностѣа спаленный бѣмѣ, и прѣмногіе
лѣта пѣстыи зѣлавѣмѣ, тогожѣ часѣ пѣлѣи
Монастырь Бѣлицкѣи зостѣвнѣши законники
московскіи; пошлѣи в свою зѣмлю ѿ московскимъ
войскомѣ, и тѣмѣо часѣ згорѣмѣ Монастырь
Бѣлицкѣи, Потѣмѣ верхѣи мѣровѣннѣи на Хоромѣ
и повокахѣ оупали, на шѣтѣтокѣи Бѣлицкѣи верхѣи
мѣровѣннѣи в заскапѣннѣи проламѣмѣ, и оупалѣи
и оутиннѣмѣ грѣмѣотѣи Бѣлицкѣи, которѣи по всемъ
Чернѣговѣи люди чѣли, тѣмѣжѣи Стѣлѣшкѣи по-
вѣдѣли, же по Горностѣю в двѣнацѣтѣи лѣтѣи
почалѣи зновѣи до Чернѣгова люди зѣвратѣи и
вѣдовѣтѣи, Монастырь зѣмѣ Бѣлицкѣи по Гор-
ностѣю спѣстошѣннѣи зѣлавѣи и направѣннѣи,
лѣтѣи до бѣгѣи чѣи Чѣа бѣмѣ Россіи само-
дѣржѣи Илѣѣи Мѣхѣилѣи, бо за сѣѣо пано-
ванѣи, бѣхѣи околѣи цѣркѣи Бѣлицкѣи

Иліа ма-
сановѣи
Гордѣи
Пѣхѣмо
людеи
рѣи в Чер-
нѣговѣи
тоѣи по вѣ-
дѣли

Илѣи ма-
оуѣнѣи
и на пра-
во бѣли
спѣсто-
шѣи
Монас-
тырѣи Бѣ-
лицкѣи
и чѣи
мѣи

4840

ЧѢДО ТРЕТЕ.

ПИШЕ СТАРШКОВѢ ТРИ ВѢЖИ НА-
ПИСАНЫ СЛА ДИНИСОВНУ БѢХНА,
АБДѢ ДОРОШОВНУ, И МАХИМЪ КОЛО-
МАХА ПОВѢДАЛ, ЖЕ Б МОНАСТЫРѢ БЛѢ-
ЦКО БѢ КОЛОДѢ И ЗВОНѢ ВЕЛИКІИ НАДКО СТОЛПѢ
ВЫСТАЛЪ, МЕНШІИ ЗАСѢ ШОЕНУ ЗВОНЫ БЫЛИ НА
ЗВОННИЦѢ, АЛЕ ГДЕСѢ ТОИ ЗВО ВЕЛИКІИ ПОДѢЛЪ,
НЕВѢДАЮ, ЕДНАКЪ ВѢДАЮТЪ, ИХГОДНЕ ПОВѢ-
ДАЛ, ЖЕ ДО ЛЮБЕЧА ПОЧАСѢ ВОИНЫ ХОТѢЛИ ТОИ
ЗВОНЪ ВЗЪАТИ, АЛЕ ВЗЪАТИ МИШѢТЪ ЛЮДЕИ НЕ
ДАЛСѢ, И МѢЩА НЕМОГЛѢ ЖАДНОЮ МѢРОЮ ТОГО
ЗВОНА ПОРѢШИТИ, ГАДѢ ЕГО К ПОЛСКОН СТОРОНЫ
ВОИНСКО ВЗЪАТИ ДО МѢСТА ЛЮБЕЧА ХОТѢЛО, ЗТОИ
ПОВѢСТИ ДАСТѢ ВѢДАИ, ЖЕ ПРИТѢЛО БЫА САМА
К БЛѢЦКОГѢ МОНАШЫА СВОЕГѢ НЕДОПЪСТИЛА ДО
ЛЮБЕЧА ВЗЪАТИ ЗВОНА СВОЕГѢ, ЖЕКИ ТОИ ЗВОНЪ
ДО ПОЛЦИ НЕСТАЛЪ ЗАПРОВАЖЕНІИ, ПОНЕЖѢ ЛЮБЕЧ
ТОГО ЧАСѢ ПО ВЛАДЗОЮ БЫЛЪ КРОМѢ ПОЛСКИХЪ.

ТЫИ ПА-
РШКОВЕ
ПОВѢДАА
ЖЕ ПРАП-
ДА ИЗВО-
НИЦА Ш-
РѢКИ ДѢ-
БЫЛА.

ЧѢДО ЧЕТВЕРТОЕ.

ПОВѢЩАЮЩЕ О РЕЖИТВѢ ХЕЛАНИ: ПОЛОВЦІИ
НАРОДЪ ПОГАНСКИИ КЪ КАЗИМ СВОИ СЕКАЛЪ

МАША
ПРОВО-
КНИГѢ

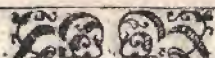

ОЗДѢЛ
Л. АНСТ
РЪЗ.

Теперѣ
тогда
По нах
вѣстѣ
Свѣдѣ
нарѣкою
СНОВО
ГДЕМНО
МОГІА
ПЛОИ
87 поло
ЦОВ ПО
ВѢСТІХ
ПРЪПЫ ПО
СРЪКАИ

НАХВАННЫМЪ, ВТОРГНОВШИ ВЪ ЗЕМЛЮ РЪСКИЮ,
ПОРАЖЕН БЫВОЛОДА КНЯЗЯ ПЕРЕСЛАВСКОГО,
И КНЯЗЬКО ПЕРЕСЛАВСКОЕ СРОГО ЗВЕРИАН, ПОТѢМ
ДРУГІЙ РЯДЪ ТѢСНѢ ПОЛОВЦІИ ВТОРГНУЛИ ВЪ ЗЕМЛЮ
РЪСКИЮ, КОТОРЫМЪ ТРИ КНЯЗЬ БРАТІА РОДНЫ,
ІЗДАЕЛЪ КІЕВСКІЙ, СВАТОСЛАВЪ ЧЕРНЬГОВСКІЙ,
И БЫВОЛОДЪ ПЕРЕСЛАВСКІЙ ІЯРОСЛАВЧОВЪ ЗАПѢ-
ПІАН, А СКОРОСА МѢЖЕ ПОКЛАН, ЗЕНТАХЪТКО
ПОЛОВЦІИ ШДѢРЖАЛИ, КОТОРЫН ЗАБѢНЫ РОСПУСТИ-
ВШИ, ВЪ КРАИНАХЪ РЪСКИХЪ МѢСТА И СІЛА ОГНЕМЪ
И МЕЧЕМЪ ЗВЕРИАН, А ГДЕСА ДО ЧЕРНЬГОВСКОГО
КНЯЗЬТВА ЗОВЕНО ПОТѢГОЮ ШКЕРНУЛИ, ЗАРАДЪ
СВАТОСЛАВЪ ІЯРОСЛАВЧЪ НЕШПРАШѢНЫН ПЕРѢКОЮ
ПЕРШОЮ И ДРУГОЮ, НЕМАЮЧИ БОЛШЕ, ТІЛКО ТРИ
ТІСЯЧИ РИЦРОВЪ, ВЪ СВОИМЪ ВОЙСКЪ, РОКЪ АНД:
НОВЕРА ДНА ПЕРШОГО, ПО СНОВСКО ОУРОЧІЩЕМЪ,
ГДЕ НИНѢ БѢТЪ МѢСТО СНОВСКОЕ, НА НИ ОУДАРИ,
И ТАМЪ ВЛИНКОЕ ВОЙСКШ ПОГАНСКОЕ ШД МАЛОГШ
ВОЙСКА РЪСКИШ ПОМИГЛО, БО ДВАНАДЦА ТІСЯЧИ
ПОЛОВЦѢВЪ РЪСАКИ ЗАБІАН НА ПАМЦЪ, И КНЯЗЬ
ИХЪ СІКАЛА И ГЕТМАНОВЪ И РИЦРОВЪ ПОЙМАЛИ,
И ЛѢПЫ ВѢТЪ, КОТОРЫХЪ БЫЛИ ВЪ ЗЕМЛЯХЪ РЪСКИХЪ
ПОДВОХЪ ЗЕНТАХЪТВАХЪ ДОСТАЛИ, ШГРОМИЛИ
Ш НИХЪ РЪСАКИ І КНЯЗЕМЪ СВОИ СВАТОСЛАВОМЪ

ІЯРОСЛАВЧЕМЪ

Стрико-
ан, рпд.

Гарославичемъ, ѿкѡ Матїѣшъ Стриковичїи на
листѣ рпзъ свѣдчитъ, тоѡ звитѣ тво днѣно
Змалымъ войскомъ рѣскимъ на велики конѣхъ
Половцовъ Святославъ Гарославичъ Кнѣзь
Чернѣговичїи запомѣхъ и замѣтѣмн Прїстон
Бїи ѡ держахъ, понебѣжъ ѡнъ зѣдовалъ въ Чер-
нѣговѣ Церкѣ Бїи Блїцкон, затїмъ Прїтѣ Бїа
помагала емѣ на войнѣхъ воєвати Половцовъ
погановъ, и ѡ хѣ сѣа своѣхъ звитѣ тво емѣ
на мнѡхъ твоѣхъ погановъ оупроина, которыхъ
мнѡхъ немогли три Кнѣзѣ, Ізясла Кїевскїи,
Святославъ Чернѣговичїи, и Биволодъ Пере-
славскїи Гарославичѡвѣ прїтымъ змнѡгнми
конѣмн рѣскимъ звитѣжити, аѣ ѡнѣхъ
были звитѣжины, тѣхъ погановъ мнѡхъ тво
Прїтѣ Бїа сама звитѣжила, и до Чернѣгова
недопѣстїла, жїемъ Церковѣ Прїстон Бїи Блї-
цкой блїхко Чернѣгова ѡ Святослава Гаросла-
вича Кнѣзя Чернѣговичѡхъ зѣдовала, не
была прѣ Половцовъ погановъ ѡсквернена, и
зопсована и спѣстошїна, потїмъ звитѣтѣ
славномъ на Половцѣмн за прїчиною Прїстон
Бїи ѡ держаномъ Святославъ Гарославичъ Кнѣзь
Чернѣговичїи Гдѣ оумѣръ, погребеннїи єсть

Стрико-
ан, рпн.

Стрико-
ан, рпд.

Там же
и, рѣ

в Чернѣговѣ в Церкви Сѣго Сѣла, которѣю
Черковѣ змѣривалъ, Мстиславъ сынъ Воло-
димировъ Князь Чернѣговскій, братъ Ярослава
Князя Кіевскаго, Фундатора Сѣго Сѣла
Кіевскаго, Стрѣнъ Святослава Ярославича.
Фундатора Церкви Вацконъ.

ЧѢДО ПЯТОЕ.

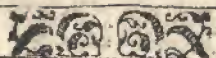

СВЯТОСЛАВЪ ЯРОСЛАВИЧЪ ФУНДАТО
ЦЕРКВИ ВАЦКОНЪ ПОРОДИЛЪ СЫНА. ВАГА,
ВАГЪ ПОРОДИЛЪ ВИКОЛОДА, ВИКОЛОДЪ
ПОРОДИЛЪ МИХАИЛА, КОТОРЫЙ МИХАИЛЪ
ВИКОЛОДОВИЧЪ КНЯЗЬ ЧЕРНѢГОВСКІЙ, ВИДѢ ВАГА
СВЯТОСЛАВИЧА, ПРАВИДѢ СВЯТОСЛАВА ЯРОСЛА-
ВИЧА КНЯЗІЯ ЧЕРНѢГОВСКИХЪ ЗОПЛАВЪ МѢТНИКОВЪ
ХѢМЪ, ГДѢ НЕДОЖНЫЙ ЦАРЬ ТАТАРСКІЙ БАТІЙ
ЗВОЛЛАВЪ ЗѢМАЮ РѢСКИЮ, И ЧЕРНѢГОВЪ, И ЗѢМАЮ
ЗВОЛЛАВЪ, ТОРГЪ ТАКЪ ПРИЖДОВАЛЪ КНЯЗІЯ
И ПАШЕВЪ РѢСКИХЪ, И МИХАИЛА ВИКОЛОДНИЧА
КНЯЗЯ ЧЕРНѢГОВСКОГО, ЖИЕМЪ ШЕСТЬНАНЪ ОДЪ
КА ПРАВДЫКОГО, И ПОКЛЕНІЯНА ФАШИВЫМЪ
КОГОМЪ СѢГО ПОГАНСКИМЪ МОЩЬ И ОГНЮ, АС
ПРАВОСЛАВНЫМЪ КНЯЗЕМЪ МИХАИЛОМЪ БАТІЕМЪ ШЕСТЬНАНЪ
НЕГОДНИЧА ХРІСТИАНОВЪ КОМАНТИСА СТОРОНЮ,

Прологъ
Москосъ
Мца Сѣ
Днѣ, К

V. A. H.

ПРАВНІКА СВОІГШ, МІХАІЛА ВІСКОЛОДНУ, СГГО
МЪЧЕННИКА ХЪО, ВІДАЮГЪ СОЛОМОНА МОЖАЮГШ:

При: 31.

ВЪНІЦЪ СТАРОСТИ СЫНЫ СЫНОВЪ.

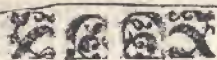
Ч Ъ Д О Ш Ё С Т О Ё .

ШКОВЪ ВЛІЩКА ЁІТ ПО ТИТЪЛШ
ВСПІНІА. Престѡн Бѣн, в той Цѣрквѣ
з правон Сторонѣ вѣде Шлара Веліко
ЁІТЪ Предѣлѣ названнѣ: СОВОРЪ
СГГШ АРХІСТРАТИКА МІХАІЛА, ЗАЖВОН СТОРОНЫ
Вѣде ТОГОЖЪ ШЛАРА ВЕЛІКОГШ ЁІТЪ Предѣлѣ
названнѣ: РОЖІКО СГГШ ІШАІНА КРІТІЛА,
НАХОРЪ ЁІТЪ Предѣлѣ СГГШ ВЕЛІКОМЪЧЕННИКА
ГЕОРГІА, ПОХОРОМЪ ЁІТЪ Предѣлѣ ОУТИТЪЛО
ВАННІИ, СОВОРЪ Престѡн Бѣн, в томъ Предѣлѣ
НА МЪРЪ НА ШЛАРАМЪ ЁІТЪ ВІМАЛІОКАНЫИ ОБРА
Бѣн ПОЛІОН, И ШЕЖДЕТЪ РОЖІ ДОБЛА ПОНОСАЮН
И ЛА ДИТЪТКО ЗАЖКАМИ ЕЛГОСЛОВАНІМИ ВЪЖИ
ВОТЪ ДЕРЖАЮН, КОТОРЫИ ОБРАЗЪ НАЗЫВАЕТСЯ
ВПОЛЩЕНІЕ ХЪО, ЗНАЙДУЮТЪСЯ ІРНІГОВЪ СІЛА
ДНІИ СОВН БОХНА, И Ъ СІЛЪ ТЪПІУОВЪ ІВДѢН ДО
РОШОВН ЛЮДЕТАРЫН, КОТОРЫН ПОВѢДАЮ, ЖЕ ТАМ
ПО ШЛАРАМЪ СКАРЪЗЪ ХОВАНЫИ БЫЛЪ ШІАКОГО
ТАБКА МОЖОВІКОГШ В СКАІННІКЪ МЪРОВАНОМЪ.

Але Горностай Скарѣхъ той, полнѣю Баню мѣ-
данѣю Копѣюкъ сребрѣныхъ вѣдалъ, Гдѣ вѣдалъ
Чернѣговъ и Чернѣгова московскихъ людей вы-
проводилъ, и Чернѣговъ и Монастырь Вацкѣй
спѣсѣиошнѣлъ, Потымъ чловѣкъ той Скарѣхъ
своѣмъ Гдѣ нѣзнашолъ, вѣдѣннѣлъ Прѣдѣю Бѣхъ,
мѣвѣти слова такѣи. Чѣмъ ты нестерпѣла
Скарѣхъ моѣмъ; и роднѣвѣвшѣи Ордѣжѣмъ
Сѣрахъ Еи вѣшпоменѣннѣи въ Тѣвѣрѣ оудѣрилъ
и зопсовѣлѣлъ, Але зѣмѣлъ тѣмъ же Скарѣннѣи Е,
и шатанѣ порѣвѣннѣи Е, и шатѣлѣ и токъѣ,
и до своѣмъ мѣшканѣ шалѣннѣи шпрокѣжѣннѣи,
Атой Сѣрахъ вѣлѣ старѣи, тогѣмъ часѣмъ малѣю-
вѣннѣи, которогѣ вѣмъ Черковѣхъ Бѣи Вацкѣи
вѣмѣ малѣовѣнѣи, бо и тепѣрѣмъ тынъ Сѣрахъ
старѣи мѣстѣи малѣовѣннѣи на мѣрахъ зна-
дѣютѣ, которѣхъ мѣровѣхъ Дожѣмъ лѣко градѣ
лѣко снѣгѣ нѣзопсовѣлѣлъ, и не рѣшнѣлъ, по мѣшгѣхъ
зѣмѣмъ лѣтѣхъ Дѣмѣнѣмъ Игнатѣи вѣмъ запорокѣ
бѣиѣмъ вѣдѣи Полковникѣмъ Чернѣговѣи;
Сѣрахъ той Родитѣлѣи Бѣи вѣмъ Капѣицѣмъ казѣ
малѣовѣхъ новѣи Фѣрѣамѣи рѣмъ малѣовѣти и
направѣти, Еднѣкъ на Тѣвѣрѣ Сѣрахъ тогѣмъ
и тепѣрѣмъ вѣдѣи вѣдѣти, немоганъ тѣвѣи

Сѣрахъ
Стѣрѣа
шанѣа,

Авдѣи
 толѣи
 Райца
 Чернѣго
 Евѣлѣ
 Кѣча, в
 старостѣ
 Евѣлѣ
 тоѣ по
 вѣдѣлѣ.

ДОПОВАНОН ФАРЕАМИ ДОКОНДАЕ ЗАМАЛІОВАТИ
 И НАПРАВІТИ, ЗНАЙДУЮТСЯ В ЧЕРНІГОВѢ ЛЮДІ
 СТАРЫИ, КОТОРЫИ ПАМЯТАЮТЪ И ПОВѢДАЮТЪ,
 ЖЕ ЗАНХЪ ПАМЯТИ БЫЛЪ ТАМЪ В КАПАНЦѢ ПОД
 БАТАРЕ СКАЛЕНІКЪ ЦѢГЛЫ ОУТІНЕННЫИ, В КОТОРО
 И СКАЛЕНІКЪ СКАРБЪ ТОЙ БЫЛ ІХОВАНЫИ, АЛЕ ЦѢГЛА
 ЧЮ ІЗЪ МАЛѢ ЛЮДІ ВЫБРАЛИ, ГДѢ ЦЕРКОВЬ ПУСТО
 ВАЛА, ЕДИНАКЪ И ТИПЕРЪ ЄСТЬ ІАМА, ГДѢ БЫЛЪ
 СКАЛЕНІКЪ І СКАРБОМЪ, АЛЕ ЮЖЪ СВѢЖИ ПѢСКО
 НЕДАВНО ЗАСЫПАНА, И ДОШКАМИ НАКРЫТАА.

Ч Ѣ Д О С Ё М О Ё :

Иже Гнѣторинъ ѿтѣмъ Оврагѣ
воплощеніа Хвѣ повѣдала на старѣхъ
небѣста единымъ именемъ Аггафіа, кото-
раго вѣдѣти дѣвицею молодую и малую
въ Чернѣговѣ мѣшкала, и ѿ старыхъ людей чѣла,
же той Оврагѣ Престѣонъ Бжїи названый вопло-
щеніе Хвѣ: единъ члвкъ дама скареу своигѣ
тамъ въ Церквѣ Влацкой хованого, и ѿ людей
вхѣто, рождѣнавшисѣ оударила въ лице Прпчю
Бжїю ѡрѣжиша и блуждающе слова моунахъ,
але егѣ зарахѣ тамъ діаволъ ѡпѣталъ и кидалъ
и тоуку

Бѣи Вѣцкой шеѣцаню выполнила, прииска
до Церкви Вѣцкой сеѣхъ вѣцкую и хѣтѣхъ до
гю зтонкогю полотна едавомъ чорнымъ
вышитю, и повѣдала исторію такю.

Ч У Д О С О С М О Е .

Пѣпизъ и вѣди Тѣпизы Цѣковъ
стѣхъ вѣховныхъ Апѣоловъ Петра и
Павла, в Монастырѣ Вѣцкомъ, роу
ахъ, гдѣ мѣровано и на фундамента
Зѣмлю копаню, выкинулъ хѣдѣокого роу на
вѣрхъ робѣтнннхъ хѣзѣмлю вылажннхъ хѣлока
нѣвѣлннхъ ѡбразъ крѣпкнхъ коплѣннхъ хѣа,
гдѣ Прѣстѣлѣ Бѣа роуи донѣа пононнхъ, и хѣа
в живѣтѣ своѣмъ хѣаголовѣчннхъ роуамннхъ
хѣадрѣннхъ : Мѣ, ѡѣ, и тоѣ ѡбразъ хѣо
вѣннхъ Зѣмлю вѣлнхъ прѣпѣлнхъ, хѣа Прѣстѣлѣ Бѣа
хѣ Монастырѣ своѣмъ Вѣцкомъ своѣ ѡбразъ
людемъ хѣахѣа, бо вѣтѣрѣ хѣаголовннхъ роу
вѣлазъ и дожѣхъ вѣлннхъ Зѣмлю тѣю роуишѣхъ,
и на вѣрхъ Зѣмлѣ знаѣдннхъ хѣа законннхъ
Вѣцкнхъ хѣо вѣннхъ ѡбразъ коплѣннхъ хѣа,
на дрѣгонъ сторѣнѣ ѡбразъ тогю выхѣрѣжннхъ

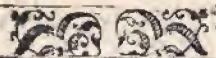
Дѣлаш
тоѣ роуи
ахъ.

Есть Сѣй Басилій Басиліи въ ѿмофѣрѣ Арх-
 епископъ Веларійскій, знапомъ: ѿ Аѣвъ Баси-
 лійскъ, Кѣмъ въ земны вѣтростѣхъ тѣмъ скрѣлъ
 и положилъ Обра Престѣн Бѣи, Воплощеніе Хѣо
 названый, тогѣ неможемо зродѣмѣти, Една
 зродѣмѣти можемъ, же Престѣл Бѣл сама
 скоѣ Обра людемъ ѿбѣла, жебы люде въ Церквѣ
 Басиліонъ шановаѣи Престѣн Бѣи Чѣдотѣорній
 Обра на мѣрѣ въмалѣованны, который Обра
 Воплощеніе Хрѣтовоѣ называѣтъ.

ЧѢДО ДѢВЯТОЕ.

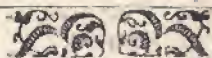

Шеркоѣ Басиліонъ ѿвѣтѣа зѣпо-
 ванѣю направѣючи знашаніе въ земѣхъ
 прѣ Церковнымъ двѣрми давный грѣбъ
 цѣлѣи, зѣ каменнымъ дошѣмъ тѣрѣи
 оутѣненны, знашаніе тѣжъ кнѣтъ Церквѣ по
 Хѣомъ, зѣ правѣи нѣлѣзѣи бѣмъ, въ Фрамѣхъ
 давнымъ грѣбѣмъ зѣ каменѣ оутѣненны, але зѣпо-
 ванѣи, бѣи хъ каменнымъ дошѣмъ покрѣи, зѣтогѣ
 даѣтъ въ вѣдѣти, же люде Басиліонѣ оутѣнѣи
 и прѣложѣи оутѣклѣи до Престѣн Бѣи Баси-
 конъ зѣ побѣжнѣи, и жадаѣи тогѣ, жебы тѣ

тѣла ихъ по смерти были погребенныи, погребѣ
 въ тѣхъ гробахъ знаменитыхъ, бѣ вонпавоути
 аабо-пакнхъ Кнѣзѣи аабо-Пановъ Рѣскихъ тѣла
 были положены, а тѣмъ побожность Пановъ и
 Кнѣзѣ Рѣскѣи, не дааюгѣи шогѣ до Прѣтѣи
 Бѣи Влѣцкѣи, хнѣла даа чѣдоуѣ ѣи тѣлако мѣли,
 межы которыми чѣдами давными годѣла тѣмъ
 н даакии чѣда тѣмъ припомнѣти, Побожный
 законникъ Адаиѣи Ошдорѣи чѣи въ Новгородѣхъ
 свѣрскомъ мѣла прѣсѣи тѣако видѣиѣ,
 здалѣа ѣмъ, же онъ въ Чѣиѣговѣхъ былъ зѣдо-
 гимъ законникамъ, зкоторыми пришѣла до
 Церкви Прѣтѣи Бѣи Влѣцкѣи, ааи нѣхулашаи Церкви
 на томъ мѣстѣ, н дивовалѣа томъ, пытаючи
 ѣдѣиѣ дрѣгого и моуаи: Гдѣа Церковъ Прѣтѣи
 Бѣи Влѣцкѣи подѣла: по тѣи въ Горѣхъ по зѣдѣвши
 шѣаи по Нѣомѣ, на Околокахъ стоуаю
 Церковъ Бѣи Влѣцкѣи змиѣгми вѣрхѣи нѣзъ
 Крѣаи тѣа, мѣзъ тѣиѣрѣ ѣтѣ направила,
 шѣаиѣи то Пригѣла Бѣа томъ законниковѣ,
 а прѣиѣи шѣиѣмъ лѣдѣиѣ шѣаиѣи, же въ
 Чѣиѣговѣхъ ѣи Церковъ нахѣлаа Бѣа Влѣцкѣа
 зѣиѣиѣа, мѣла бѣиѣи направила, и мѣиѣ
 гѣи вѣрхѣи мѣиѣ, бо тоѣ видѣиѣ мѣа Адаиѣи

Аѣааа
 тоѣ Рѣскѣ
 Аѣааа

Законникъ Рокъ ахъза, в той часъ, гдѣ Автора
 той Книги хъ Кнѣва хъ хал на Чернѣговскую Архі
 мандрію посвящати сѣ, до Новгородка Сѣвер
 ского, гдѣ въ Монастырѣ и въ днѣ Прѣображеніѣ
 Гдѣ, ѿ Гдѣни въ бгѣ Превлѣбного Архієппа
 Чернѣговского Куръ ЛѣЗѣрѣ Бѣрѣновичѣ,
 въ днѣ посвященій, за сѣго бгѣгословіемъ,
 Прѣхалъ до Чернѣгова, и почѣ мѣти старані
 ѿ направленію Церкви, и въдованію Монастырѣ
 Бѣнѣ Вѣцкон, Припоминаючи со сѣ Прѣка Дѣа
 мовачего: Пролѣю преднѣмъ мѣтвѣ мою,
 бо Автѣ Книги сѣи нѣра проливѣ мѣтвѣ, нѣра
 проливѣ и сѣмъ, ѿ въдованію Монастырѣ и на
 правленію Церкви Вѣцкон стараячѣ, и за
 бжѣю помочѣ и за мѣтвѣмъ Прѣтѣн Бѣнѣ Монаст
 ѣи въдованій сѣ, и Церкѣ сѣи направлена тѣк,
 икъ видѣнѣ была по нѣко, на ѡволокахъ почѣла,
 бо и перѣтѣмъ Церковѣ Вѣцкала въ днѣ мѣромъ
 заклапаннаѣ; мнѣго верховѣ мѣрованныхъ
 мѣла, що давнаѣ ѿдъ почѣткѣ сѣи форма и
 диспозиція на мѣрѣ оутѣннаѣ показѣтъ,
 длѣтѣго за мѣтвѣми Прѣтѣн Бѣнѣ показѣлъ
 бгѣ на ѡволокахъ, по нѣомъ Церкви той вых
 рѣникъ Аднанію Ѳеоѡоровичѣвъ Законникѣвъ,

Уа: рма

Наипѣш

Іоаннѣ

Аврамо

внѣ на

правѣ

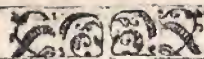
почѣл и

въдовѣ

въ днѣ

ѣ. той

написан

ЖЕЛѢ ОНѢ ВѢДАЕ, И ЛЮДѢМЪ ИНЫМЪ ПОВѢДАЕ,
 ИЖЕ ПРѢДѢ ЧЕРКОВЪ БѢИ ВЛІЦКОИ БЫЛА ТАКАА,
 И МАІТѢ ПОТЫМЪ ТАКАА ЗМНѢНИИ ВЕРХАМИ
 БЫТИ, ЯКѢ МОИСѢЕВЪ ЗАКОНОДАВЦѢ КАЗАЕ
 БГѢ ЧЕРКОВЪ РѢХОМЪЮ З ПРИБЫТОКЪ НАЗВАНЮ
 ЗДАТИ ОПОУЧѢНИИ, КОТОРУЮ ЧЕРКОВЪ
 РѢХОМЪЮ АЛѢО ПРИБЫТОКЪ ПЕРЕНОШЕНО ЗМѢЩЕ
 НА МѢЩЕ, ГДѢСѢ ВОЙСКО ІЗРАИЛСКОЕ РѢШИЛО И
 ПОСТѢПОВАЛО, И ТѢЮ ЧЕРКО РѢШАНО, РОДЕНІАНО
 И НАЗЕНО, А ГДѢ ВОЙСКО СТАЛО, И ЧЕРКОВЪ ТѢЮ К
 ШЕОУѢ СКАДАНО ЗНОВѢ ИСТАВЛЕНУ, А ТОИ
 ЧЕРКЕН РѢХОМОН АЛѢО ПРИБЫТОКЪ ПОКАЗА МОИ
 СѢЕВЪ БГѢ НА ГОРѢ ВЕЗРѢНКѢ, И МОУНАЗѢ СОВО
 РІШИ МІ ПОВСЕИ, ЕЛИКѢ АЗЪ ПОКАЖѢ ТѢБѢ
 НА ГОРѢ ОБРАЗЪ ХРАМА, И ОБРАЗЪ СОВѢДѢ
 ЕМУ ВѢЩЕ.

ЧѢДО ДЕСАТОЕ.

СЕВѢДУЧИ ОНОМЪ БѢИМЪ И ОНОМЪ
 ПРЕСТОИ БѢИ, ЗА МАІТВАМИ ЕИ З ЧЕРКѢ
 ВЛІЦКОИ ОУЧЕНИИ ЧДО ВЕЛИКОЕ ТА, ЖЕ
 ЗОПІВАНАА И ПІДІОШИНАА ЧЕРКО БѢИ
 ВЛІЦКОИ ТАКѢ ВОІННОВѢ И НЕВЗПІТНОГѢ ЕСТЬ

направлена и збудована, бо дѣла чаръ изра-
 нскій гдѣ хотѣлъ въ іерусалимѣ бгѣ чирковъ
 збудовати, неподобна емѣ бгѣ тогѣ чинити,
 ала Соломонѣ сыновѣ егѣ казала чирковъ
 збудовати, же быи за чарѣ дѣлахъ войны
 великѣи, которы дѣла чинилъ ѣ филистѣинамъ,
 ѣ мавритамъ, ѣ сурѣицкамъ, ѣ даумѣицкамъ,
 и ѣ иныи мѣстѣи размаитымъ, а Со-
 ломѣи жилъ въ покоѣ, и даде писма егѣ:
 Посла Соломонѣ къ Хирамѣ, гла: ты вѣи
 шца моѣмъ дѣла, яко не возможе создати
 домъ имени гдѣ бгѣ моѣмъ, ш лица противны
 окрестныхъ егѣ; дондеже дастъ а емѣ гдѣ
 по ножи ногамъ егѣ, и ниѣ оупокон гдѣ бгѣ
 моѣи мѣ окрест, ниѣ крага, ниѣ сопротивля-
 ющагося алавно, и сѣ ала гла создати домъ
 имени бга моѣмъ, якоже гла гдѣ къ дѣла шцѣ
 моѣмъ, гла: сѣ сынъ твой; егѣже дамъ въ
 тѣбѣ мѣсто на прѣтолѣ твой, тои созиждѣт
 храмъ имени моѣмъ, зачѣмъ елаиш зовола-
 на и спѣтѣшина чирковъ; елаиш была на
 правлена и збудована почѣвъ покоѣ, не елаиш
 чѣдо жадно, понѣважъ лѣтѣ почѣвъ покоѣ
 збудовати, ала то чѣдо великоа въ чиркѣ бѣи

к, чл: 6.
н.

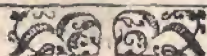
г, чл: 6.

ѿ Церкви Тѣла своѣго, Тоѡ за сѣѣдо въ Церкви
 Бѣлицкой дѣла того сѣла, бо споминатѣ сѣ:
 Бѣлицѣ Марко слова, которыи ѿ Назарѣтскихъ
 мѣшканцовъ моваши сѣтъ до Хѣ: не сѣи ли сѣ
 Тиктѡнъ сѣнъ Мѣинъ: же тоѡ Тиктѡнъ, то
 сѣтъ бѣдовничи бѣдѡчи сѣтъ до великоѡ
 оучиннаѣ, вкорѡткомъ часѣ, за шестѣ днѣи
 зѣдовала Нѣо, зѣмлю нѣ вѣсь сѣѣтъ, нѣ вѣ
 лакоѡ на сѣѣтѣ створѣнѣ оучиннаѣ, такъ нѣ
 тепѣрѣ тоѡже Тиктѡнъ бѣдовничи Хѣ Бѣѣ
 нашъ, дѣ Прѣтѡн Дѣм Мѣин Мѣки своѣи, въ
 Церкви Бѣлицкой оучиннаѣ до великоѡ, понежѣ
 вкорѡткомъ часѣ, прѣкила лѣтъ, Церковѣ
 сѣи зѡпованѣю испѣстошѣнѣю зѣдовала нѣ на
 правнаѣ, а любѡ побѡжнѣи люде коштомъ нѣ
 старанѣмъ своѣмъ, дѣ спасѣнѣа своѣго бѣдо
 вали зѡпованѣю нѣ направила Церкѡ Прѣтѡн
 Бѣи Бѣлицкой, бѣнакѣ маютъ ѡни побѡжное
 дѣланѣ: тоѡ не сѣѣтъ; аѣ Бѣѣ приписати
 сѣдѣхѡчи Прѣка Дѣдѣ мова тоѡ: аѣ не гѣѣ
 соудѣдѣтъ домъ, вѣдѣ трѣдѣшасѣ
 зѣждѣщѣи.

Мѣ: 5

Бѣ: 1.

ѿ: рѣ: 2

ЧѢДО СѢДИНАДЦАТОЕ.

Клѣпъ
мокреи
въ Бѣлѣ
нѣ, и
Семіонъ
Панскій
Тимоѣе
въ Новго
родѣ
Сѣверско
тоѣ по
вѣдѣли

ВОДНА ТѢПЪ ПОВѢСТЪ ЗНАМЕНИТѢЮ
припомнѣти, которѣхъ смѣшъ ѿ людей
вѣри годныхъ члвч, же Церковь Бл҃гѣ-
славъ Гдѣ пѣснѣмъ zostакѣла, кѣмъ в
Чернѣговѣ за ихъ пѣмѣти, едѣнъ члвкъ на
Имѣ Іоаннъ, который дѣлѣ Хл҃ гдѣшнѣмъ чини,
ко цокѣлѣмъ еѣмъ дано, вѣи тоѣ оуѣогимъ
рождавѣмъ, и мѣлѣ до Прѣтѣн Бѣн Бл҃гѣкон
вѣлѣкѣю горѣнѣнѣ, ко при Церквѣ Бл҃гѣкон
вѣтрѣмъ мѣшкѣмъ, и вѣ Церквѣ тоѣ молѣмъ, и
люди напоминалѣ, же вѣ зѣпѣовѣнѣю и пѣснѣ
шнѣю Церковь Бѣн Бл҃гѣкон направѣли, дѣлѣ
за молѣтѣмъ Прѣтѣн Бѣн; такѣю лѣскѣ ѿ
Бга ѿдѣржалѣ, же коѣмъ ногѣмъ на ѿгнѣ
стоѣмъ, едѣнѣмъ ѿгнѣ еѣмъ нѣмъ кѣмъ нѣмъ
нипаѣмъ и не ѿбраѣмъ, до тогѣмъ мѣлѣ ѿ Бл
даного соѣтѣ дѣлѣ Прѣтѣного, ко цокѣлѣмъ мѣмъ,
тоѣмъ стѣло, Прѣтѣовѣмъ тѣмъ ѿ томъ, же
Церквѣ пѣснѣмъ и зѣпѣовѣмъ Бѣн Бл҃гѣкон
мѣмъ вѣмъ нѣдѣдолгѣмъ чѣсѣмъ направѣмъ, кѣ
тоѣмъ Прѣтѣмъ еѣмъ тѣмъ вѣмъ выполнѣмъ,
Понѣвѣжѣ и Церковь Бѣн Бл҃гѣкон еѣ направѣмъ
и Монастырѣ Бл҃гѣкон еѣмъ зѣдѣовѣмъ.

УДО ДВАНДЦАТОЕ.

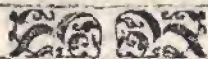
Цркви Блцкой, вапию до мѣх
назаклѣпню и на фрамѣлахъ великимъ
цвѣхамъ жидкимъ; дамоцногги
попрнѣно, такимъ цвѣхамъ алько
Геодами называютьсѣ непрѣтели наши вид-
мыи и невѣдимыи, ко непрѣтели называ-
ггеодами бѣгъ, до Мониса Гетмана Іхъ наско-
моули: едѣтъ ажѣ ѡставятъ ѡни, ѡстнѣ
ко ѡчию вашию, тыи ѡстнѣ алько ггеодемъ; не-
прѣтели видѡмѣхъ и невѣдѡмѣхъ Престѣла
Бѣла Блцкаго ѡбогго Монастыря ѡганѣтъ
и Монастырь Блцкій ѡтѣхъ непрѣтели вѣ-
пѣуныи тинитъ, ко в Монастырь Блцко Бѣли
Законникъ Страфѣиъ Нѣжнникъ захорѣвъ, и
мѣлъ страхи великѣи ѡполночѣ, и целѣи прихъ
ѡкно ггадѣи ѡтворногъ, вѣунаъ вѡйска
ѡкнѣи в Монастырь, и уѣлъ голосъ такѣи:
Звѣѣмо егѡ, нѣхѣи ѡжѣ болше на свѣтѣ не
живѣтъ, потымъ видѣѣ великѡю свѣтѣтъ
накштѣлѣтѣ Блцкавици в мѡрѡваной Цркви
Блцкой, и уѣлъ голосъ и Цркви походѣиъ,
Хѣ снѣи и бѣи мой змѣлѣиѣ на нѣи, нѣтрѣтъ

Уасѣи

А Жѣлѡ
тѣи Рѡкѣ
ахо:
Мѣѣ ѡк
тѣиѣи
и: ахѣ.

А

егѡ

[illegible]

Иныхъ
ручей да-
ны тѣхъ
неисано.

САНРАМОН

Сакраментъ сѣй прїи́мъ и́ по́жнъ, вѣ́ то́е
внѣ́нїе стра́шногъ зникну́ло, и́ у́бъ о́нѣ́мъ за-
конни́къ Серафѣ́онъ го́лоу до́сѣ́мъ мо́вѣ́и зъ
ХС и́ Мѣ́ка хѣ́а тѣ́е о́удорова́ють, и́ по́тъ
о́нѣ́мъ за́конни́къ до́первогъ здо́ровѣ́а прїи́мъ,
и́ пла́чуи х прїе́моу то́е прѣ́люди по́вѣ́дѣ́а,
и́жъ та́кѣ́и стра́хи в́ Монасты́рѣ́ и́ в́ Цѣ́рквѣ́
внѣ́дѣ́а, и́ та́кѣ́и го́лоу у́бъ.

УДО ТРИНАДЦАТОЕ.

Въ Цѣ́рквѣ́ напра́вѣ́и зна́шн-
мо в́ зѣ́мѣ́хъ крѣ́пкѣ́хъ по́сѣ́дѣ́хъ глї́нѣ́хъ,
и́ннѣ́хъ, зѣ́ленѣ́хъ и́ чѣ́рво́нѣ́хъ о́лоу
по́лнѣ́нѣ́хъ, у́ворогана́стоу по́сѣ́дѣ́хъ
прїпа́ѣ́танѣ́хъ, глї́нноу чѣ́лове́чѣ́и и́ тѣ́и сѣ́тѣ́хъ,
по́нѣ́вѣ́жъ прѣ́серѣ́мѣ́хъ Прѣ́ка бѣ́тъ мо́вѣ́тъ: и́кш
бѣ́нїе в́ рѣ́кѣ́хъ скѣ́дѣ́ннѣ́хъ, та́кш вѣ́ до́мѣ́хъ изѣ́-
нае́къ ќ рѣ́кѣ́хъ мо́еу, о́удавѣ́ае́а чѣ́лове́чѣ́и х по́короу
до Прѣ́то́и бѣ́нїи сѣ́лї́кон, на́зѣ́вѣ́аю́и сѣ́бѣ́ глї́нноу,
пѣ́внѣ́и замолѣ́а́ми сѣ́и ѿ́дрѣ́жнѣ́хъ лѣ́сѣ́хъ бѣ́жѣ́хъ,
ко́торѣ́и по́тѣ́рѣ́вѣ́хъ, Мѣ́лѣ́хъ та́кѣ́хъ по́короу
ѿ́ѿдо́рѣ́хъ Тї́хонѣ́внѣ́хъ Мѣ́щани́нѣ́хъ и́ Ра́йца Чѣ́р-
нѣ́говскї́и, вѣ́дѣ́хъ хѣ́рѣ́бею вѣ́лї́коу в́ Чѣ́рнѣ́говѣ́хъ

и́ мѣ́нї.

Дѣ́ла́хъ
то́е́хъ
а́хъ.

ЗНАТЫЙ, МОЛЫЛА ПРІТОН БЦН ЄЛЦУКОИ
 І ПОКОРОУ, ПРОСЛТИ ЄИ ШДОРОБІ, ПОТІ ЗАБНІА,
 І ВІДБІА ПРІ СОНЪ МАТІКЪ БЖІА ВЪ ЗІЛІНЫМЪ
 ШДБНІА, ІЗНІА БЖІАЮ ШАТОУ ПРШДБТОГШ
 АГГЛА, І РЕКАА ЄМЪ БІГОСЛОВІННАА РОДІТЕКА
 БЖІА: ХС СПІНТЕА НА СБАЪ КАЗААЪ ТОБѢ
 ІТН, І ВЕААІ ЄГШ ДВА АГГАН, І ДОЛГОГО ДОМЪ
 ВПРОКАДАН, ГАІСА ЗНОБЪ ЄМЪ МТКА БЖІА
 ДРБІІ РІАЪ ТРБІОНОУ ШАТОУ ПРШДБТАА ПОКА
 ЗАА, ТАМЪ РЕКАІ ЄМЪ АГГАН: КОАНЫІ ЄСТІСЬ
 ШГРБХОВЪ СВОИХЪ, І НАТОІ ЧАСЪ ШДОРОБІАЪ,
 І ВСТАВШІ ШІНА ПРШОАЪ ДО МОАСТЫРА ПРТОН
 БЦН БІЦУКОИ, І ПОВБДААЪ ТОІ АХІМАНДРІТѢ
 ЧРНБГОВСКОМЪ І ЗАКОННИКОМЪ ІНШЫМЪ, РОКЪ
 АХОВ: МАА АНА ДІ І СЛДЖЕМ БЖІН ТАМЪ
 ВШЕДХААЪ.

ЧѢДО ЧТИРНАДЦАТОЕ.

ПРІГОРЫІ ТРОФІМОВИЧЪ ЗМБІТА
 ЧРНБГОВА РОДОМЪ; СБАДІІ МАНЦІМЪ
 ОУЧІАА ВЪ КОЛЛЕГІУМЪ КІІВСКОМЪ МОГН-
 ЛІАНСКОМЪ, І БІАНКОУ БЫАЪ ХОРОБОУ
 ЗНАТЫІ, ВЪ КОТОРОІ ХОРОБѢ ШЕЩААА ЗАКОН-

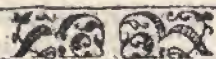
никомъ зогати, и приѣхаша до Чернѣгова,
 Гдѣ въ Монастырѣ Сѣгшъ Прѣка Влѣнъ бѣдѣхъ на
 мѣтѣхъ; хотѣашъ свои прѣсѣхати ѡмѣнѣти,
 и ѡбѣтницѣхъ зламѣти, але ѣмѣхъ нѣтъ мѣст
 рѣка была скорѣннаѣ такѣ, же ѣтъ немогашъ
 жѣдною мѣрою ѡсеѣ ѡхнѣти и роспростѣтъ,
 тѣмъ онѣхъ ѡбѣцалѣ въ Монастырѣ Прѣтонъ Бѣнъ
 Влѣцконъ на Горѣхъ Болдѣнѣнѣхъ Чернѣговѣнѣхъ
 зѣдѣдовѣномъ зогати законникомъ, и зарѣка
 рѣка ѣгшъ роспростѣла, и стала такаѣ, такаѣ
 прѣдѣлѣмъ была, що самѣ онѣи Младѣнѣцъ
 тогожъ чѣсѣ до Монастырѣ Прѣтонъ Бѣнъ Влѣ
 цконъ пришовши; прѣ Ахѣмѣандрѣтою и прѣ зако
 никомъ повѣдалѣ, и тамѣ законникомъ
 зогалѣ, и Гдѣ онѣхъ ѣсть названѣи.

Дѣлашъ
 товѣрокѣ
 ахо.

ЧѢДО ПАТНАДЦАТОЕ.

М ОЗНАЧИША ТОГШ, же которѣи
 люде ѣ потребахъ своихъ оудѣютѣ до
 Прѣтонъ Бѣнъ Влѣцконъ, поспѣхъ тѣжъ
 до бѣлы алыко таровѣнѣхъ оудѣютѣ,
 такѣи въ Монастырѣ Влѣцкомъ не доотѣнѣютѣ
 Лѣски Бжонъ, которѣи потребѣютѣ; со Павѣлѣ

Аплаз мовитъ: Коі причастіі правдѣ къ вѣдѣ
 коніи? Нан коі вѣщеніи свѣтъ къ тмѣ? Ко
 єже согласіе Хѣн со влѣдромъ? дла того въ
 Рѣсѣи малой, въ Мѣстѣхъ Влѣвцѣхъ Гаврііл
 палаченко вѣдѣти хорымъ, вѣдѣ голоу въ вѣдѣ
 нон, нѣдѣвмон Паниѣ, до Свѣтѣ мовити:
 нѣдѣ до Чернѣгова, до Прѣтѣн Бѣн, тѣмъ Паниѣ
 пѣни была Прѣтѣмъ Бѣа, ко нѣдѣвмон сталъ,
 нѣдѣ вѣдѣ нѣдѣн тѣмъ здоровымъ вѣдѣ,
 нѣдѣ до Монастырѣ Чернѣговского Прѣтѣн
 Бѣн вѣдѣкон, нѣдѣмъ прѣдѣтѣ нѣдѣвмон рокиѣ,
 що ємѣ каданю, Гдѣ нѣдѣвмон до вѣдѣ вѣдѣ
 чаровниці вѣдѣтѣю своєю, тѣмъ до Прѣтѣн
 Бѣн вѣдѣвмон .

ЧѢДО ШЕСТНАДЦАТОЕ.

СѦХНѦШКА СѦТ СѦШѦ ВЪ ЧРНѦГОВСКО
ВОКѦДСТВѦ, ВЪ ТОМЪ СѦШѦ ЕДНОМЪ
ЧЛОВѦКЪ НА ИМѦ, ИГНАТѦОВЪ СѦКМЕН
КѦВЪ ШЕЩЕДѦ ОУШИ КОЛѦКА ЗАЛОЖИЛЪ,
И ШѦМЪ ВѦЛНКИИ МѦЛЪ ВЪ ОУШАХЪ СВОИХЪ, ТѦДѦ
ОНЪ ШЕЩАЛЪ РОБИТИ ВЪ МОНАСТЫРѦ ЧРНѦГО
ВСКОМЪ ПРЕСТОИИ БѦИ ВѦЦКОН, ПРИЩАЛЫИ ТѦДѦ
ВѦШО СМѦ РОСКЛАЖѦТЪ, И ШЕЩАЛЪ ПОЛОТНА

принести

ДѢЛЮ
ТОИ РЕКѸ
АХОВ:

ΔΕ ΠΑΩ
ΤΟΕ ΡΟΚΧ
ΑΧΟΓ.

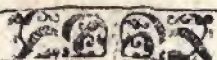
принести до того ж Церкви Блѣцкой, на потребу
Церковную, ели вы сажѣ вы емо приверженный,
потой же тници боль и шмъ. и оушей егѣ
пре оутѣпнѣ, и поучаѣ добрѣти, да того
выполниаѣ онъ свой же тницѣ, до Монастырѣ
Чернѣговского Престѣи Бѣи Блѣцкой пришѣла,
и постои до тонко принѣла, и роунаѣ вы,
що емо роунаѣно.

ЧѢДО СЕМНАДЦАТОЕ.

Малой Рѣи, в Кишинѣ мѣ-
тѣхъ, в Полтавскомъ Полкѣ зоста-
нѣ, единъ Козакъ Запорожскій на
Имя, Романъ Мазепенко мѣшкануи,
оучиниаѣ же тницѣ ити до Монастырѣ Мгар-
ского, и вѣтаѣ роути, що емо роунаѣтѣ,
аже емо во снѣ икѣиѣ. Тѣхъ старѣй пока-
зѣла, и казѣла ити до Монастырѣ Чернѣгово
Престѣи Бѣи Блѣцкой, в которѣ той человекъ
Монастырѣ и Церкви и не вѣдалъ и не вѣлъ, и
не вѣдѣ в Чернѣговѣ не вѣла, а вѣдѣ вѣла в
снѣ, не вѣла до Монастырѣ Мгарского, а
пришѣла до Чернѣговского Монастырѣ Престѣи

Дѣла
то роу
ахѣ.

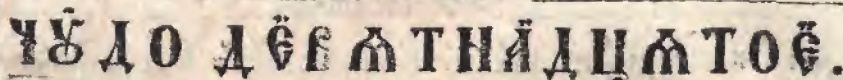
Бѣнъ Бѣцконъ, и тѣмъ шю емъ рокаданш, въ
прѣтасъ немалыи, рока ахсд: зъхотю
рока.

ЧѢДО ОСМИНАДЦАТОЕ.

Дѣла
тоу рока
ахсд.

Динъ законникъ на Іма Параніи
шблѣтний Глѣтѣомъ законнымъ въ
Монастырѣ оугорницкомъ; въ змѣтѣ
Глѣтѣомъ, шроухмъ шдышю, и шалѣ
ный ходнѣ, и пришю до Тирнѣгова, гдѣ нагын
ишюлѣ прѣ Монастырѣ Пистѣон Бѣнъ Бѣцконъ,
рока ахсд: Мѣа Авѣста, е: днѣ, и Монастырѣ
нагын до мѣста пошю, аа: егѣ Архімандритъ
Тирнѣговскій шблѣтнши нагѣгѣ прѣ Монастырѣ
и дѣгѣгѣ, казѣлѣ поймѣти, и Кошѣлю на негѣ
вложити, и до негѣ припрѣвѣдѣти, тѣ въ Цѣлѣи
прѣ Архімандритю и прѣ законникамъ и прѣ
иными людьми свѣцкыми волаѣти: спѣвалѣ
и скакалѣ и оуи вывожуѣлѣ, и заполадѣ
скои Братѣи, казѣлѣ егѣ Архімандрита шпро
вѣдѣти по законницѣ, до секвѣтѣ и закнѣтѣ,
тѣмъ замкнѣный зѣа кошѣлю хѣгѣ зкнѣлѣ,
и почѣлѣ шдѣрѣ бѣти головою тѣкѣ мѣцно,

[illegible]

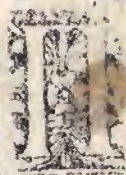
ЧѢДО ДВЯДЦАТОЕ.

Оуба ахов: Мѣца Іоаннъ бѣ: днѣ,
Гавриїлѣ Яковѣвна, жонѣ Чернѣговско
Мещанинѣ Константиноу, убола шѣ-
нѣкоторыхъ людѣи Чернѣговскихъ, и ж
немѣла мѣти Почоуиства здѣшнимъ мѣжѣмъ
Константиноу, оудаласѣ до Прѣтѣи бѣи
Блѣшкон, прѣкоторѣи Черковѣи сѣ молаа, про-
сѣи Черкѣи дѣи, живѣи вѣ тѣи потѣшнѣа,
а гдѣи молаа прѣ Черковѣи замкнѣиной Прѣтѣи
бѣи, шѣшѣла Прѣтѣи бѣи тѣа робѣи дѣи

справивши коштомъ немалымъ поставилъ,
 и соопамн нависотѣ рѣдаными, которы ѿ
 бра гды ѿже доконале быа вымалованы, зно
 въ Гаукеріа мѣла такое видѣніе, здалося єн,
 же была въ Церквѣ Престолъ Бѣн Вацкой, гдѣ
 царскіи двѣри отворенни видѣла, и Прѣдѣлю
 Бѣх на шатрахъ сѣдѣху, около єн, вѣде шѣ
 тара видѣла Дѣакона и двѣ младащѣ стоѣху,
 тѣмъ родитѣлка бжѣла до Гаукеріи мовѣла: не
 вѣсто ходи юды: ѿповѣдала Гаукеріа: не
 годна тамъ ѿ нѣти, во єстемъ грѣшница,
 єднакъ вѣдаѹгъ роказана Мѣтки Бжѣи; по
 шла до шатара Гаукеріа, которой дала Прѣдѣлю
 Бѣа рѣкѣ своѣ поцѣловати, пошлѣмъ рекла до
 Гаукеріи: не вѣсто о нѣи стѣнь въ Церквѣ зноѡхъ
 на мѣщѣхъ томъ, на которомъ єн стоѣла,
 а гды Гаукеріа пошла, въ той чѣсѣ видѣніе
 тогдѣ скончало.

ЧѢДО ДВАДЦАТЬ ПЕРВОЕ.

Вѣтръ Мойишвнчѣ Козѣкѣ з Чѣ
 нѣгова, зноѡвого мѣста, роѡхѣ з нѣ
 тѣнъ была такоу хорокою, жѣла ємѡго
 лова

Мѣла
дѣла

ловѣ крѣтила, и свѣтъ сѣ крѣтилъ, и ꙗко
шаленныи въ единому шѣню бѣлымъ бѣгала,
и приѣхши въ свои дворѣ до стѣнъ, взѣла
поворохъ и шевѣнтіе хотѣла, ала Пелагіа
жонѣ еѣ до стѣнъ приѣхши, и рѣкъ еѣ
поворохъ вывала, по чѣмъ еѣ Мѣла Мѣла, дѣ
ла, приѣхши до Монастыря Прѣтѣи Бѣи Вѣц
кон, гдѣ до Церкви бѣла въ проваженныи по чѣмъ
накожѣ бѣла, и запомощю Родитѣлкѣ Бѣи въ Цер
кви еѣ до прѣшого здорѣва и до рохѣмъ при
шѣла, и въ Монастырь въ шѣ хотѣе рохѣла, що
ѣмъ казѣно, и шѣ дѣшѣла до своего доми здор
овѣи и рохѣмомъ доконѣлымъ.

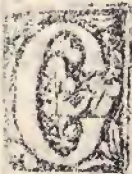
Чѣ до двѣдцѣтихъ вторѣ.

Всѣ еѣ Сѣла въ Чѣниговѣ
Богородѣ, въ тѣхъ бѣла единыи Чѣловѣ
на Імѣ Романъ Гапѣнѣнко мѣ голѣвѣ
здорѣ, шѣ рохѣмъ и шѣ пѣмѣти о дѣшѣ
тѣкъ, же слова непотрѣбныи мѣла и рохѣ
ни непотрѣбныи чѣниа, а гдѣ еѣ въ припрѣ
вѣжныи до Монастыря Прѣтѣи Бѣи Вѣц
кон, и рохѣла тѣмъ въ прихѣ двѣ недѣлѣ, що ѣмъ

дѣла:
тоѣ рохѣ
аѣоѣ:
мѣла ма:

КАЗАНО, ПРИШОЛЪ ДО РОУМЪ И ПАМЯТИ ЗНОВЪ,
И ДОРОЖИИ ДО СВОГО ДОМУ ВДВИШОЛЪ.

УДО ДВАДЦАТЬ ТРЕТЬЕ.

ОБРАДКА ЕСТЬ СИЛО ДО МОНАСТІЯ
ПРТОМЪЦІ ВЪЦ. ОН НАМЕЖАЮТ, ДО ТОГО
СЛАВІДИ ЗАКОННИКЪ АРМІИИ ХТО МОНА-
СТЫРА БІИ ВЛІЗКОИ ВІАЧЪ О АХИМАН-
ДРИТИ НА ПОСАДШАНІЕ ВИСЛАНШІИ, КОТОРОГО ЗАКО-
НИКА ТАМЪ ШЕАЧУВШИ КОХАКЪ І ВОЙСКА ЗА-
ПОРОЖКОГО ІШАНЪ СОУЗІЦЪ АТМАИ СІРДІИКИ
ОУПНІВШІА ГОРБАКОИ; ДОБІАЛЪ ШАКАЛЪ НА ЕГО,
И ТАМТИ ХОТІАЛЪ, АЛІ ОНЪ ДОЖІАЛЪ О ШАКАЛЪ
ЛІСКОИ, И ПОБІГЛЪ ОДНІГО, И ОУТІКАЛЪ КУ-
ЛОСТИ, БІДІАШЕАІКЪ ЖАДНОГО, А ГДИ ОНІИ
КОХАКЪ ПАНЦІИ ЗАСНІАЛЪ, И ІОАНЪ ПРОСПАЛЪ ЧДІА
ГОЛОСЪ ДО СЕБІ МОВІАУШІИ: ІОАНЕ ПЕРІСТАНЪ ПІТИ
ГОРБАКЪ, БО ЕЖІАИ НЕПЕРІСТАНІШ, НЕВІРНІШЕА ДО
ДОМУ І ВОЙСКА, ДО КОТОРОГО НТІ ГОТІАШЕА,
ВТОИ ЧІАЧЪ ОНІИ КОХАКЪ АІЖАУИ ОУТВОРНІА
ОУИ И НІКОГО НЕАУНАЛЪ ПРІДЪСОВОЮ, И ПЫТІАЛЪ:
КТО ТЫ ЕСТЬ? ЩО ДО МЕНІ МОВІАШЪ, ПОУДІА
ЗНОВЪ ГОЛОСЪ ДО СЕБІ МОВІАУШІИ: Я ЕСТЬІАМЪ РО-

БЛАГО
ОСЛОВЕ
АХОВ:

БЛАГО
ОСЛОВЕ
АХОВ:
ЦА СЕ:
АНА.

[illegible]

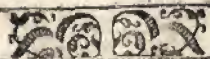
ЧѢДО ДѢДЦѢ

Y 6 T 6 6 P T O 6.

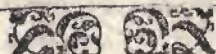
Роуѣходъ: Мѣца Іагѣта, Турки
и Татары пришовши до Малой Россіи;
воевали мѣста и сѣла, поуѣвши оуѣ
Браслава ажъ до Ладыжна и Ѣмана,
и колосты иныи Ѣскѣнскіи пачинавали,

ΔΕΥΤΕΡΟΝ
 ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ

В Т О Н

[illegible]

ЧѢМЪ ЖЕ
 аѢ МОНА
 РХОВЕ Н
 ПОТЕНІА
 ТОРЕ ХРІ
 ТІА КІН
 З СОБОЮ
 А НЕЗГО
 ДНІЕ? Н
 МАХОМЕ
 ТА НОВЪ
 ШКОТ
 НЫ НЕПРІ
 АТІА Н
 ХРІТІА Н
 КІ ЗЕВЪ
 ТА МЧЕ
 БОИМ Н
 ВЪ КОС
 НІА Н
 ЗЫГЕН
 ТЕ?

лѣкъ на нѣѣ показанный, который лѣкъ за
 мѣщамъ постѣповалъ, жибѣ тѣмъ іеромона-
 хи тоѣ вѣдѣніи своѣ людемъ иишымъ повѣда-
 ли, и тою повѣстію хрѣтіанъ до набоженъ-
 ства и допокѣты побудили, хрѣтіанѣ зѣсь по-
 бѣжностію и покѣтою своєю жибѣ шдвирѣли
 о дѣлѣ гнѣбѣ бжїей и лѣкъ махомѣтѣнскїй,
 которымъ лѣкомъ караетъ бгѣ хрѣтіанъ за ихъ
 грѣхѣ, бѣдѣхъ грѣхѣми хрѣтіанскими ш-
 бражїныи и до гнѣбѣ
 побѣжїныи.

ЧѢДО ДВѢДЦѢТЪ ПѢТОѢ.

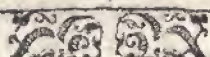
Вѣдѣліи мѣхъ Цѣрковѣ зѣбрѣнѣи
 шд Навходоногора Чарѣ вавилонского;
 зѣранѣтѣнѣ потѣмъ бѣдовали зѣ радостїю
 великою и направовали, вѣдаѣхъ Пророка
 зѣдѣри мовѣутого: же бѣдовали зѣ трѣбамъ, зѣ-
 цѣнѣлѣамъ, зѣ мѣхѣкою и зѣ пѣнѣамъ, вѣхѣ-
 лѣющи гдѣ, на вѣхѣвѣнжѣнїи дѣмѣ гдѣнѣ, такъ
 Цѣрковѣ бжїи вѣлицонѣ о дѣ вѣтїѣ Татѣрского

Чарѣмъ збѣрнувъ ; многѣи хрѣтіанѣ покожныи
 вѣдоуаху хѣрадоутию великою и направиаху,
 мѣсто трубъ и цинбалоуъ, и струменталнои
 мѣхы, вѣдѣху и мѣхы дѣховнои ; ѿламоу
 и гѣмновѣ Черковны, мѣжи которыми людьми
 покожныи ; покожныи вѣснѣи дѣхнѣи по-
 ровѣи Полковникъ его Чарского вѣличества
 вѣ запорожкомъ войсѣхъ Чернѣговскѣи поставѣи
 цѣгѣлю, и робѣи цѣглѣ коштомъ и старѣи
 своимъ, даи заскапѣи Черкви вѣицкон, и даи
 мѣрѣи Трапѣи, вѣ Монастырѣ вѣицкомъ,
 того чѣи Іоакѣи Філоіиико хѣ Гѣдѣи до Ч-
 рнѣгова пришоу цѣгѣлиникъ, и вѣ цѣгѣли цѣглѣ
 загрѣи оуѣ Полковникѣ на нѣти робѣи,
 робѣи захорѣи тѣи, же вѣицкѣи южѣ вѣ
 смѣи, даи тогѣи вѣи побѣдѣишѣи грѣхѣи
 своимъ, и прииѣи Принастѣишѣи Сакрамѣи вѣхари-
 стѣи ѿчѣи смѣи, потѣи вѣхорѣи зостѣи
 оуѣишѣи оуѣишѣи робѣи вѣи вѣ Монастырѣ
 Приѣи Бѣи вѣицкон даишѣи, що колѣишѣи
 емѣи роуѣишѣи, елиѣи нѣишѣи и зостѣи
 здоровѣи, даи ѿѣишѣи тои чѣишѣи,
 неподолгомъ чѣи ѿѣишѣи смѣишѣи вѣишѣи
 са до живѣи, и ѿѣишѣи болѣишѣи болѣишѣи

Затѣи
 кошѣи
 вѣишѣи
 іанѣ,
 гѣдѣи
 саи вѣи
 аѣишѣи
 іако мѣи
 вѣишѣи
 мѣишѣи
 на нѣи.
 Маѣи.

Дѣишѣи
 тои роуѣи
 аѣишѣи

зоставши; допершого врихавъ здоровъ, и
вѣдавъ ѿ ѿѣтницъ своихъ; робилъ въ Монастырѣ
Престѣнъ Бѣнъ Вѣцкон, цюколовкъ сѣмъ рока-
зано, перше въ Кѣвѣ працювавъ, потымъ до
машинъ бывъ посланный, жибѣ тамъ приходѣ
пнаноувавъ Монастырскоу, и чинилъ тоу хѣ-
хотю, дѣкѣхъ Престѣнъ Бѣнъ; за привернѣно
соеѣ здоровъ.

Дѣло:

тоу рока-

лѣхъ:

Мѣла Ав-

густа.

Войско

хранил:

знавалъ

и прова-

дѣлѣ

въ дѣлѣ

бланный

внуи ѿ

гнѣи

хѣлѣ.

ЧѢДО ДВАДЦАТѢ ШЕСТОЕ.

Вѣ столпы зѣолоу вълогъ
оуѣнныи ѿполноу; на дѣномъ нѣтъ
блѣдѣ Монастырѣ Престѣнъ Бѣнъ Вѣ-
цкон показали, рока лѣхъ, Мѣла
Августа, на ѿдѣнѣ Праздника ѿсѣнѣ Пѣтѣнъ
Бѣнъ, вѣдѣнъ столпъ ѿполдѣнъ, дѣвѣи ѿ пол-
ноу хѣ собою зышани и оудѣриани, тыи двѣ
столпы ѿ ѿѣтницъ Іеромонаховъ Пафнѣтѣ
закѣлѣцкоу, Аданасѣ Бѣрѣтовѣцкоу, и
ѿ законниковъ иишыхъ; и ѿ людѣи свѣцкихъ;
въ Монастырѣ Престѣнъ Бѣнъ Вѣцкон мѣшкаюу
сѣтѣ дѣнѣи, прѣкѣ оуи столпы двѣ Пѣтѣнъ
Бѣнъ имъ тоу ѿдѣнѣи, жѣвоуко хѣлѣкоу.

Ѹ Махометѣи киимъ войскомъ тѸрѣцкимъ; Ѹ
Малой Рѣи киимъ поткало и войнѸ хотило, бо
тѸрки на той чѸ малѸю Рѣию воукали, АѸбна,
Бродовъ, АкѸва, и МѣстѸ инышѸхъ Рѣи киимъ
добыи али, даа тогѸ ПрестѸа Бѣа Ѹ МонастырѸ
своимъ Бѣи киимъ ѸбѸвила тоѸ законникомъ
и людемъ свѣи киимъ, живѸи Ѹны проиан Бѣа
ѸдвѸтѸхтѸв Ѹрѣи киимъ войскѸ; на Махо-
метѣи киимъ войскомъ тѸрѣцкимъ.

ЧѸДО ДВАДЦѸТЪ СѸМОѸ.

Малой Рѣи киимъ, на свѣи киимъ мѣсто
ПогѸрѸ названоѸ, Ѹ мѣстѸ то чѸбѸкѸ
ѸдѸнѸ на имѸ ДѸмѸнѸ АѸдѸнаѸсовнѸ
маючи Ѹ своихъ ѸнѸтрѸноѸхъ боаѸхъ
вѸаѸкѸю; до неѸноѸса аѸѸкаѸ ПрѸстѸон Бѣи киимъ
ѸудѸа, проаѸчи ѸнѸ; живѸи тѸю боаѸхъ Ѹ ѸгѸ ѸнѸтр-
ноѸстѸ ѸудѸѸила, и ѸбѸцѸаѸа Ѹ МонастырѸ ѸнѸ
вѸѸ робѸти, що роскажѸтѸ, и мѸаѸа и моаѸиѸ
покарѸмъ жаѸдногѸ и рѸбѸи неѸѸти, и пѸаѸогѸ
напѸю жаѸдногѸ нѸпѸти, кѸтѸрѸю ѸбѸѸтѸниѸ
своѸ ѸсполниѸ, бо РѸкѸ аѸходѸ МѸа СѸпѸтѸвѸѸа,
прѸ ПокрѸвою ПрѸстѸон Бѣи киимъ; Ѹ ПогѸра ДѸмѸнѸ

АѸ Малой
той Рѣи киимъ
аѸходѸ
МѸа СѸ

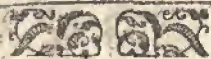
А днаго вѣху пришлоу до Монастыря Престоу
Бѣи Вѣцкон, гдѣ ровнаѣ въ, що ѣмѣ казано,
ѣ Кѣхнѣ працювалѣ, боротѣ пилуовалѣ, и на
станѣ хрѣбакѣми рѣбы ловилѣ, ѣднѣкъ самѣ
ѣкѣ маѣ и молоуногѣ покармѣ жѣногѣ так
и рѣбѣ неѣлѣ, тѣлько покармовѣ заживалѣ
постныхѣ, до того иѣ горѣлки, иѣ пѣва, ни
жѣдногѣ, напѣю пѣногѣ неѣлѣ, ала тогѣ
болюхнѣ хвѣтѣроути ѣгѣ прѣлѣ оустѣпѣла,
и кѣторѣ болюхнѣ бѣтѣринѣ дѣмѣлѣ болюхнѣ
зостѣлѣи; слѣжилѣ Монастырьѣ Престоу
Бѣи Вѣцкон прѣдоуѣгѣи чѣсѣ, и жѣдноу за
платѣ бѣтѣи нехотѣлѣ, и неѣралѣ закон за
сѣбѣ, ала дѣковалѣ бѣгѣ и бѣи, жѣ ѣмѣ здороуѣ
кѣло приѣрѣнишѣ.

ЧѢДО ДВѢДЦѢТЪОСМОѢ.

Аѣлло:
гѣе Гѣкѣ
ахѣѣ.
Мѣла Ноѣ

Вѣанѣ вѣховѣцѣ Кѣдѣкѣ Пѣлкѣ
Нѣжинскогѣ бѣдѣтѣи кѣлопѣлѣ вѣлѣкѣ;
Гѣкѣ ахѣѣ, Мѣла Ноѣмѣрѣла, послѣлѣ
чѣлѣдѣнѣка своѣгѣ Кѣдѣмѣ до бѣтѣдѣринѣ
хѣлѣтѣамѣ, ала хѣдѣнѣла и хѣдѣрѣжѣнѣла лѣтѣки
Гѣтѣмѣанѣскѣон, тогѣ чѣсѣ заѣнѣлѣ, и бо сѣнѣ

вѣдаѹгъ жадѣна своѣго, зопалъ въ Чернѣговѣ
[Еднѣкъ не бѣтѣрѣаціи,] волюнъ ѿ своихъ
клопотовъ, и тоѣ видѣніе своѣ въ Монастырѣ
Валцкомъ, Архімандритѣ Валцкомъ; при людехъ
иныхъ повѣдалъ, и на писмѣ далъ.

ЧѢДО ДВАДЦАТЪ ДѢВЯТОЕ.

ДѢЛО:
ТОЕ РОКЪ
ЛХОВ:

В Чернѣговѣ; за мѣсяцъ Сѣмѣтъ
Сѣнѣсовъ, Монастырѣ Валцкомъ ма-
тнотъ, зтого Сѣмѣ Рокъ лховъ: Мѣсяцъ
Генварѣ, по Ёгожѣніи Сѣмѣ до Мо-
настырѣ Претѣи Бѣи Валцкомъ, далъ оулаѣнію
привезено члѣва барзо хорого, которого рѣки
бѣи Сѣнѣ, ногѣ ѿпѣхали тѣмъ, же подошвы
на ѿбѣвохъ ногѣхъ ѿпѣты ажъ до пѣцовъ;
ѿпѣхали нахштѣлѣ пѣхирѣ на дѣтого свѣтѣ-
лиа, гдѣ сѣмѣ пыталъ: ѿколь сѣтея? ѿкъ
тѣмъ зовѣтъ? и щѣмъ тоѣмъ дѣитъ? Онъ лежалъ
ѿкъ мѣртвѣи, и тоѣ не ѿповѣдалъ и не
мѣнилъ, покѣмъ днѣхъ мѣити почалъ, и
повѣдалъ, же родомъ зѣлорѣкого мѣста
Рѣици сѣтъ, и зовѣтъ сѣмѣ Мѣхѣлѣ Ёки-
мѣко, и зѣици пришѣлъ до Сѣмѣ въ Полѣкъ

Чернѣго.

skarb
SKARB

nowodawn
POCHWAŁY

określenie
Zkoźdęy Nauki wyzwoloney

do
DO SKARBNICY

malbork
**Naswieszey Bogarodzicy Ieleckiey od
Archymandryty Czernibowskiego
Ieleckiego.**

Euzebiusz
IOANICIVSZA GALATOWSKIEGO

1672
Roku / P. Tysiąc Sześćset Siedmdziesiąt Szóstego.

11
Miesiąc Augusta Dnia / 11.

Allegro
w Typographicy NOWOGRODZKIEY,

Zebrány iest y Przydány.

Michałowski
Michałowski

Wlasy (Pach ten w glinianych naczyniach)

2. Cor. 3.

2. 4. 3. 5.

Podobne iest Krolestwo niebieskie skarbo
 wi skrytemu w roli, który nalązszy Czło.
 wiek zakryt, y od radości iego idzie
 y wszystko co ma, przedaie
 y kupuie role oną. Math: 13.

NA Jedlinie albo na Jedlowym drzewie/ porusku 300
 na Jelini albo na Telowom drzewie znaleziony iest
 Obráz Nášwierbey Bogarodzicy promieniami słoń-
 cemi iak ogniem ooczony/ blisko Czernihowa/ na
 gorach Boldynach/ dlatego tam Cerkiew iest nazwana
 Bogarodzicą Jelecką od Swiatosława Jarostawicza Bais-
 żećia Czernihowskiego/ z kamienia/ Roku od Stworzenia
 Swiata/ 6568. zbudowana/ y nazwana iest Kärbnic-
 ą/ że ma rozmaite Kärby/ rozmaite Cuda swoje/ do tych
 Kärbow swoich iestze Kärb pochwały ze wszystkich nout
 wyzwolonych zebrany/ ma Kärbnicę tę przydany/ do Chrystusa
 moził: Maia temu wszędy dano będzie/ iesli Theolog iesić/
 cyrelika zacy/ ma tu Obiectum Theologiae/ Boga/
 którego niepokalana Panna porodziła/ dla tego y sama

Math:
 25.

Iohannis:

1.

Cant: 6.

prou: 32

Iezus Sy

rach. 24.

a. Coro.

Ioh: 26.

zostala Bogarodzica / a ten Log jest Slowo Boze y Syn
 Bozy Oycu y Duchowi Swietemu iedyndziny / wedlug
 Jana Swietego Theologa mowiacego: na poczatku bylo
 Slowo / a Slowo bylo v Boga / y Bog byl Slowo / ieli
 iestes Astrolog / masz tu Astrologia obiectum, gwiade y
 planety niebieskie / ktore in canticis Canticorum Duch S. w
 spomina / mowiace: ktoraz to jest z ktora idzie iako intrzenka
 naitawsiaca, piekna iako Miesiac, wyboraa iako Ston-
 ce, iesti iestes Geometra / rozmierzasz wysokosc / y gle-
 bokosc y szerokosc / masz tu Geometrey tworey zabawa /
 wzajay / iak Rodzicielka Boza jest wysoka z ktorey Sa-
 lomom w przypowieściach napisal: wiele cerek zgromas-
 dzily bogactwa / ale tyś przewyszyła wszystko / y sama
 ona mowi: iako Cedar podwyższona iestem na Libanie / y
 iako Cyprys na gorze Syon / iako palma iestem wynio-
 sła w Bodea / iesti iestes Rhythmit / rozmaite rzeczy
 rachujesz na świecie / zrachujesz figury / ktore Przebło-
 gosławiona Panna przeznaczaly / a te figury sa rozmaite /
 Korab Noego / drabina Jakubowa / Arzak Moysesow /
 stup obloczny / Przybytek Bozy / Skrzynia testamentu /
 Stok Chlebowe pokładnych / Lichtarz slory / Iesta Naros-
 nowa / Runo Gedeonowe / Wieza Dawidowa / Cera-
 kiew Salomonowa / Klebze Izaiaszowe / degar Abazow /
 Brama Ezechielowa / gora Danielowa / y figury sa inie /
 ktore Apostol Pawel w spomina / mowiace: to wszystko
 pod figurą sie im stalo / a napisana iest tu napomnienie nas-
 semu / na ktore pończenia wielore przyszly / iesti Cytela-
 niku iestes Philozoph / masz tu Pradicamenta Philozoph-
 kie / w ktorych sie niepokalana Panna znayduie / y swoia
 ma pochwaie / iest tu substantia istnosć / Marya / znaczy
 Morza / bo napisal Job Swiety in fortitudine illius rea-
 penre Maria congregata sunt, w mocy iego pradkość

możę z brzoły / iest Morzem / z którego wyszedł Orzeł
 dwanaście (Przydeł y trzy głowy maiać / a tego Anioł
 Orla Protokowi Ezechajowi wytłumaczył / mowiąc: O
 rzeł / któregoś widział wychodzącego z morza / to iest ono
 Królestwo / które widział w swym widzeniu Daniel
 brat swój / że. a beda w nim królować dwanaście Kró-
 low jeden po drugim / ten iest wykład dwanaści (Przydeł /
 któregoś widział / że. a iest widział trzy głowy. odpow-
 wiając / ten iest wykład / na okładku tego w zbudzi Nays
 wyższy trzy Królestwa / y pinojąc beda nad ziemią / że.
 y z tego Morza od Morzcy wyszedł Orzeł wielki Chry-
 stus na Ciebie y na ziemi królujący / którego w obstarzeniu
 Jan Ewangelista widział / bo mowi: dano Niewieście
 dwie (Przydeł Orla wielkiego / ten Orzeł Chrystus miał
 dwanaście (Przydeł / dwanaście Apostolow / którzy nauka
 y cudami swymi Chrystusowi zholdowali świat / y na świe-
 cie panowali / dla tego Psalmograph o nich mowi: po-
 stánowił ich Królestwy nad wszystką ziemią / ten Orzeł
 Chrystus miało trzech głow / Trojce S. w jednym Bo-
 stwie przepowiadał / mówiąc do Apostolow: Gedby tedy we-
 dzie wszystkie Narody / Krzestac je / w Imie Ojca y Syna y
 Ducha Świętego. Jest tu Quantitas, ilość / wielka /
 bo wielkiego Boga Chrystusa w żywocie swoim nosił y
 porodził / którego Apostoł Paweł w spominając mowi: Tit: 1.
 oczekiwając błogosławionej nadziei y przyszcia chwasty wiel-
 kiego Boga y zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa / za-
 iest wielka / bo tak wielkiego Boga w żywocie swym o-
 gąrnął / którego wszystek świat ogąrnąć niemoże / według
 nauki mądrego Salomona mówiącego: celi caelorum te
 capere non possunt, nieba niebios ćiebie ogąrnąć nie mo-
 ga / iest tu Qualitas, iakowość / Piękna / bo ma piękność /
 czyni dobre y cnory we wnętrzu / w sercu y w duszy swo-
 jey

Esdrae
12.

Apocirz

Psal: 44.

Mat: 28.

Tit: 1.

reg: 8.

Psal: 47. iey/ według Psalmographa morriacego: omnis gloria eius
 filia regis ab intus. wśystkǎ chwala iey Corti Arolewa
 (Piey we woniech / piekna iest y dla tego / że nie ma w sobie
 żadney zmaży gezechowey / nie iest wżynkowym y
 pierworodnym gezechem zmażana / dlatego w pieśniach
Cant: 3. pieśni Duch S. do niey mowi: tota pulchra es amica mea,
 & macula non est in te. wśystkǎ iestś piekna przysia-
 ciołko moia / y zmaży niemáš w tobie / iest tu Relatio,
 odnośenie / **Mártkǎ Bożǎ** / poniewaz Synǎ Bożego Chry-
 stusa y Bogǎ porodziła / zǎczym relationem odnośenie
 maternitatis macierzynstwa ma do Chrystusa Bogǎ y Sy-
 nǎ swego / y Chrystus Bog ma do niey relationem odnośenie
 filiationis Synowstwa / według człowieczey natury swojej /
 ktora wziął od **Mártki** swojej / dla tego **Mártkǎ Bożǎ**
 gdy przysła w Dom Zachǎriášow / na ten czas **Eliz-**
Luc: 1. **zabeth** do niey mowiła: & vnde hoc mihi: ut veniat
 Mater Domini mei ad me. y skąd mi to: że przysła do
 mnie **Mártkǎ Pǎnǎ** mego: iest tu Actio, czynienie / Ro-
 skǎżcie nam y wzy naos / żebyśny wśelkie przykǎżanie Bo-
 (że czynili) bo w **Kǎnǎ Gǎliley** (Piey na weselu kǎżǎła stu-
 jebnikom / wśelkie przykǎżania Chrystusowe czynić / y
 mowiła: quodecunq; dixerit vobis, facite, Coćwamkolwiek
Ioan: 2. rzece / czynicie / iest tu Passio, cierpienie / cierpiǎła wielki bol
 pod czas meci y śmierci Chrystusowej / ktory bol Symeon
 sprawiedliwy nazwał mieczem / moriac do niey te słowa:
Luc: 2. tuam ipsius animam pertransibit gladius. twoia samey
 dusze miecz przeniknie / iestś tu iestś ubi, gdzie / w Niebie
 sie znajduie / y iestś koronowana / pod czas Vśnienia albo
 wniebowzięcia swego / bo wśystkǎ **Troycǎ Świeta** do
Cant: 4. **Nieba**; na koronacya wzywała ja / teży rǎzy moriac:
 przydź z **Libǎnu** oblubienico moia / przydź z **Libǎnu** /
 przydź bedzieś **Koronowana** / iest tu Quando / kiedy / na poczatek

tu świata

Io:

Car:

pr:

Te
ta

La szlachta Bog przed naszymi Rodzicami pierwszemi wy-
 stąpił iś / do wasz mówiac : ipsa conteret caput tuum,
 et conteret gloriā tuā / potym aż do przyjścia Chrystu-
 sowego ; przez wszystkie wieki ; prorocztwem y figurami
 cozmaitemi Bog iś wystąpił / y oznaymował Prorokem y
 Paterarchem starego Zakonu / mówiac : że od Panny cze-
 stey się urodzi Syn Boży Chrystus / który wyprowadzić
 miał naród ludzki z piekła / y do Nieba wprowadzić /
 dla tego błogosławiona Panna gdy Chrystusa w żywocie
 swoim zaczęła y nosiła / na ten czas mówiła : przywił
 Izraela sługe swego / w spomniat na miłosierdzie swoje
 tak / iako mówił tu Oycem naszym Abrahamowi y po-
 tomstwom jego na wieki / Jest tu situs, położenie / stoi Rodzi-
 cielka Boża / modłac się Bogu za ludzicy / bo Prorok
 Dawid napisał : oto teraz błogosławienie Pana / wszyscy
 słudzy Pańscy / którzy stoicie w domu Pańskim / w ście-
 niach domu Boga naszego / kłeczy też / gdy się za ludzicy
 modli / bo y sam Chrystus gdy na meze y na śmierć idąc
 w ogrodku się modlił / na ten czas wpadł na kolana swoje / y
 kłeczac się modlił / według Ewangelisty Łukasza mówiące :
 pokleknuwszy na kolana ; modlił się / mówiac : Oycze iestli
 ches / oddaj ten cielich odemnie / Pokłony iestże biłe
 Bogarodzic / glowa y obliczem swoim wpadł na ziemię /
 za ludzicy się modłac / ponieważ o Stározoakonnym Pa-
 tryarche Abrahamie napisano : wpadł Abraham schilnuwszy
 się na oblicze swoje / na miejscu drugim napisano : po-
 klon vczynił aż do ziemi / Jest tu Habitus, odzienia fteats
 widziány w Apokalipsy od Swietego Jana y opisany tak
 ciemi słowy : známie wielkie się na Niebie stążyło / Nie-
 wiastka obleczona w Słońce y Miesiac pod iej nogami /
 a na głowie iej zdzwunastu gwiazd korona / tu Słonce się
 nazwa Duch Swiety / który ogarnof błogosławiona Pan-

Genes:

31

Lucas.

Psalms.

133.

Lucas.

22.

Genes:

17. & 18.

Apoc:

12.

W Pieś-
niach.

Rozdz. 2

1.

Syrach.

27.

Lik 3na

czy 3gro

madze

nie.

Luc: 1.

ne y oparacio swa dzialo Chrystusowe w iyracie iey for-
mowal / dla tego w pieśniach pieśni Błogosławiona Pán-
ná mowię: nie pogladyecie nato, zem przyczarniawa,
bom ogorzała od stonca, Miesiacem tu świeci sie ná-
zywa / ktorzym Bogarodzica pogardzała y teraz pogardza
y ma Swiat pod nogami swemi / dla iego nieśfaktu y o-
mienności / że sie iak Miesiac odmienia y jest nieśfateczny /
to wesoly / to smutny / to szczęśliwy / to nieśczęśliwy /
według Jezusa Syracha mowiacego; głupi sie iak Mie-
siac odmienia / dwanaście gwiazd znała tu cnot dwana-
ście / z ktorych iako 3 gwiazd korone sobie Rodzicielka
Boża wzięła / bo wszystkie cnoty / ktore dwanaście Li-
kow Swietych zachowują / zachowała Bogarodzica / za-
chowała wiarę Pátryarchow / nadjicie prorokow / miłość /
Apostłow / meżstwo Męczennikow / rozum Wánczytelow /
cierpliwosć Wyznawcow / pobożnosć Prezbiterow / bo-
gomysłnosć Pustelnikow / pokore Zakonnikow / czystosć
Pánienka / powściągliwosć Wdowia / rodzenie małżen-
stwa / gdy porodziła Syna Bożego Chrystusa / y z tych
dwanaśtu cnot; ktore dwanaście Likow S. zachowują /
iako z dwanaśtu gwiazd korone sobie Królowa Niebie-
ska wzięła / Jesli czytelniku jesteś Rhetor / z naydziej-
tu do Rhetoriki twoiey oracio wielce potrzebna / a tá-
oracio jest Salutoria / ktora Archányel Gabriel do
Náświetłey Pánny mowil: zdowałaś laska pełna / Pán
z toba / błogosławionas ty między Niewiastami / Jesli ie-
steś Póeta, sa tu Póetyckie wierze / w ktorych.

Æ N I G M A .

sie znajduje.

Śbiawienie

Śbawienie Páńskie już się łaski pełny zowie /
 Niech orzeczyna śbawienie y łaskę w twym słowie.

Æ N I G M A D R V G I E .

Od Wschodu do zachodu błysnie błyskawicą /
 Tyś nápráwicy / spráw / by dána mnie práwica .

Po Ænigmatach albo Gadkach tu Anagramma też między
 wierszami posługuie , z takiego Textu .

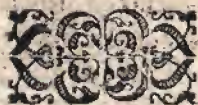
*Mária Oycowi Corká, Synowi Mátká,
 Duchowi Świentemu oblubienicá .*

A N A G R A M M A .

*Troycy Niebo, Ray, Miásto, Dom,
 Vlicá, Winnicá, Miśá, Kubek,
 w Owe vchowá .*

Bogu Corká y Mátká gdy jesteś Máryo
 Oblubienicá / mow zámie / Jo / Jo /
 Troycá cie ma Niebo / Ray / Miásto / Dom / vlice /
 Miśe / Kubek / ma ciebie kostowna Winnice /
 Ponieważ w twym żywocie Chrystusowe Ciało .
 Operacya wszystkich Troycy gdy się stało /
 Tego czasu mieszkała Troycá w twym żywocie
 Jak w Niebie / w Rain / w Mieście / w domu / przy robocie /

Była też Troycą Świętą iako na vlicy /
 W żywocie twoim albo iak w drogicy winnicy /
 W ten czas zostałaś Miśa y kubkiem kościelnym /
 Napelniona pokarmem / napoiem Duchownym /
 Łaska Boża y chwala wieczna też jest caki
 Pokarm y napoy / zawsze mając smak weselaki /
 Łaska Boża na ziemi / chwala wieczna w Niebie /
 Jako Miśa y Kubek napelnila ciebie /
 Wprowadzcie nas do Nieba wszystkich y do Raju /
 w Miasto y w Dom Niebieski / iakoby do Gaju /
 Żebyśmy na vlicy Empireyskiej żyli /
 Y w Niebieskiej Winnicy tam sie weselili /
 Poday nam w Miśe pokarm Bożego widzenia /
 Czeszay nas w Niebie kubkiem wiecznego zbawienia /
 Dotegoc przypisano tu: w Owe Vchoway /
 Vchowaycie nas wszystkich od zlego Zwolowa /
 w Owe Niebo / w Raj / w Owe Miasto / w Dom wieczny
 Narod ludzki Maryo / y twej łaski czeka /
 w Owe Vlice / w Owe Winnice też bieży /
 Rozdy calowek / bo wszystkim tak czynić należy /
 w Owe Miśa y w kubek modlitwy ze łzami /
 Wylewając prosimy / zmiłuy się nad nami /
 Vchoway nas od zlego / Vchoway ratunku
 Dodaway nam w potrzebie Rozdy y w ścásunku /
 Vchoway w Owe czasy nas / kiedy żyjemy /
 Gdy umierać będziemy / gdy na sąd staniemy .

POLINDROMON.

Tu przed siebie w wspaniałym jak Rak, między
wierszami postępuje.

Mława z wosku świat broni / cieknie /
Lilia z pachnącą łaską dąbie ..

wspaniałym czytaj tak.

Cieknie / broni Świat z wosku Mława /
Dąbie łaską tą pachnącą Lilia.

LOGOGRIPIVS.

Tu jeszcze między wierszami jest napisany.

Szukała tu Ciebie idzie z humorem tu lotem /
W paszeczce wozowi ugodziła głodem.
Na piórach ognia; szodła na szodku jest strząsy /
Dwie części zaś wozowe skrzyszczą się ślasy.
Porównajcie ozdoby wieńca pokazuj //
Bazmą Niedaleko ścieg ostry postępuje //
Cyfryl rysuje tego haurem tu przepięty //
Bągiel widząc przymaśtu od wiatru nadęty //
Pod żagle przystawiona do maśtu drabina //
Pierścien z kamieniem drogim złoto jest nie glina //
Łut z ciekawą Rycerzu wiesz sobie na wojnę //
Ten łut przyniesie robie zwycięstwo przysto yne //

Włocznia z proporcem długim mało jest sbylona /
 Atoż za łaniec trzymá ręká vzbroyona /
 Działo burzace w gore obrocone stoi /
 Z Ktorego leci kulá / tey sie każdy boi /
 Gdy ciemności nastapia / masz tu pulmiedziacá /
 Wsystkie ciemności Miesiac rozproszy do łonecá /
 Bráma otwára stoi przepiętá łancuchem /
 Tá prowadzi do Niebá ludzicy z dobrym duchem /

CHRONOSTICON.

Tu zliczby między wierszami poznasz,
 WieDz Iż IeLockim slVga zostateM w tym czasie.
 Ktory.liCzba ta w X iazce znaczy Iak w kompasIe.

ACROSTICH I S.

Do tego między wierszami sie tu znayduie.

Metus jest drzewo / sliżne wydaie owocy /
Owoc tu Chrystus wsystkim dodaie pomocy /
AMetist zaś odpedzą pjanstwo łamien drogi /
Przy sobie miey go / bedziesz trzeźwy y bez temogi /
ROza jest naypietniejszyá w ziemskim Jerichonie /
Te znaydziesz kwitnaca y w Niebieskim Syonie /
IPodán omyie ciebie od zmaży człowiecze /
Nie tylko w Palestynie; lecz gdzie iestś / ciecze /
AThos gora w prowadzi na Niebieskie gory /
Wsystkich ludzicy pobożnych w Empireyskie dwory

P Jemiasz ta Aegipska stoi okazala/
Od wiatrow cie y wiatrow obroni iest skala/

A Rekos cie woz Niebieski wprowadzi do Nieba
Ktorego czlowiekowi kazdemu potrzeba/

N Amiot od gradu/ sniegu/ dsczu/ y goracosci
Obroni cie/ nie doznasz tam dolegliwosci/

N Mleka tu oliwe milosierdzia leie/
Y kuczy wino/ ktorym czlowieka zagezie/

A Chillea wyspa od Achillea imie:
Na tam pogrzebionego/ na morzu cie przymie/

M Ve cie od nieprzyjaciol/ od kul/ sztal/ koncerza/
Od Orezia broni, bez helmu y pancerza,

A Kademia wezy nas pogladac skala.
Na smierc/ sad/ pietlo/ Niebo/ na ostatnie kosa.

T Heon Salomonow maiać na Niebieskim thronie/
Y na Abrahamowym bedzieś siedziec tonie/

K Orwica w nawalnościach pokus/ okret duszy
Twoy obroni/ nawalność żadna icy nie ruszy/

A Preka darow Boskich y cnót olejkami
Vleczy cie chorego y sroci ziołami.

I Ešli cytelniku iestea Musicus, ma twoia Muzy-
ka tu spiewana y grana co czynic/ spieway y gray na
trubach y piskazatkach/ na organach y puzenach/ na fletach
y kornetach/ na Larniach y arfach na strortach y klawikortach/
na Pozytywach y Hydraxlach/ y na inzych instrumentach
muzycznych/ gray y spieway te Rodzicielki Bozey pieśni:
Wielbi dąso moia Pána/ y rozradował sie duch moy w

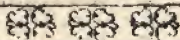
LUC: 1.

Bodze

w Bodze Bawiciela moin / iż weyryzał na pokora służebni-
 cy swojej / i jeśli iestś Medicus / słuchay tu iestś medy-
 cyny od Chrystusa / Ktorego czysta Panna urodziła / y sama
 sie od niego medycyny lekarzkiej nauki nauczyła / bo Chry-
 stus iest Medicus / Lekarz / Który rozmaite choroby lu-
 dzkie albo słowem albo dotknięciem swoim wleczł / y
 złych duchow z ludzkich ciał wypędzał / według Ewange-
 listy Łukasza mówiącego : wszyscy słusze Karala sie-
 o to / aby sie go dotknęła / bo wychodziła z niego moc / y
 uzdrawiała wszystkie / nie tylko cielesna ; ale y dusznych
 chorobe grzechow wleczł Chrystus / odpuszczając grze-
 chy ludziom / y ludziy do pokuty od grzechow odwozając
 dla tego Jacyzaurowie gdy Apostołow pytali / mówiąc :
 Czemu ziąwonogrzebnikami y grzebniki ie y pijsz nauczy-
 ciel wasz : to wysłuchawszy Jezus / rzekł im : nie porze-
 bnia zdrowi lekarza / ale ci / którzy sie nie dobrze ma-
 ią / jeśli Czytelniku iestś Grammáryk / má cpoia Gram-
 maryka tu litery / Alpha y Omega / bo Panna czysta
 porodziła Chrystusa / Który sie Alpha y Omega nazy-
 wa / iako świadczy Jan Świety Ewangelista w Apo-
 kalipsy / mówiąc : Jam iest Alpha y Omega / począ-
 tek y koniec / początku Pan Bog / Który iest / y Który był
 y Który ma być wiecznomoący . Przymiś listawie czy-
 telniku listawy odemnie Karb pochwały / do Karbney
 Nászwietsey Bogarodzicy Jezuskiej Żebrany zwozwolo-
 nych nauk rozmaitych y przydany / Jozwa Herman ludu
 Bozego Izraela ; dobywając Nászta Jerychonu / do sara-
 ich żołnierzow mówił : wszystko złoto y srebro naczyna-
 nia : też miedziane y żelazne święte są Panu doskarbu
 Panskiego poydzie . ta Karbница Nászwietsha Bogaro-

Ojciec Jelecta / miasto zloru y srebra y miedzianego nas-
 cynia y zelaznego ma skarby / rozmaite cudu swoie
 y rozmaite nauki wyzwolone / ten skarb pochwały
 czytelnika zachowajac / otrzymasz w skarbnicy Nie-
 bieſkiej skarb wieczny / Bogu w Troicy
 Jedyneſu / Ojcu / Synu y Duchu
 Swietego / a Ty mow slowa
 Dawidowe : Fiat ,
 Fiat .

EMBLEMATA,

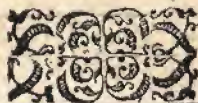
Tv ięsze z piśma S. zebrane / iako słaby kośćcowne / do słabnicy Nagwieskiej Bogarodzicy Jeleckiej / dla iey pochwały przydane.

Jeżeli czytelniku zacy masz Duchowne słaby / nauki wyzwolone / do tych słabow swoich otrzymasz ięsze od słabnicy Bogarodzicy Jeleckiej inne słaby duchowne. **EMBLEMATA.** rozmaite / ktore malować albo rysować należy / namaluy sobie Księge / znapisem: Księga Rodzaju, Iezusa Chrystusa, Mathei 1. narysuy Zwierciadło / znapisem: Zwierciadło bez zmaży Boskiego Maiestatu, Sapient: 7. namaluy Tarcze / znapisem: Tarcza pomocy twoiey, Deuter: 33. narysuy Saydak znapisem: w saydaku swym skrył mię, Izay: 49. namaluy Gniazdo / znapisem: ktoż wierzy temu? który gniazda niema, Iezus Syrach 30. narysuy Oliwne drzewo / znapisem: Ja iestem iak Oliwa płodonosna w Domu Bożym, Psalm: 52. namaluy Ogrod znapisem: Ogrod zamknięty Siostra moja, Cantic: 4. narysuy Studnia / znapisem: Kto mnie napoi woda z Studnicy Berthehemskiej: 1. Paralip: 11. namaluy VL. koło ktorego pśczoly lataia / znapisem: Ogarneli mię iako Pszczoly, Psalm: 117. narysuy Tęcza wojnemi słabami przyozdobiona / znapisem: Tęcza była około stolicy, podobna widze niem szmaragdowi, Apoc: 4. namaluy przesćiradło z Niebą zstepuiace do człowieka / znapisem: Widziałem Niebo odrworzone y z stepuiace naczynie iakies,

iakoby przesciradło wielkie, Act: 10.

narysuy Golebice do Niebą lecaco /

D znapisem: przydz Golebico moja, Cantic: 2.

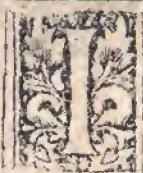
ROZMOWA
BIAŁOCERKIEWSKA.

*Wielebnego Oycy Ioániciusz Galátowskiego
Ordinis S. Basilii Magni,
Rectora Kiówskiego z Wielebnym Xie.
dзем Hádrianem Piekárskim Socie.
tatis IEZV Káznodzieia
Iego K. Mści.*

DE HIERARCHIA
ECCLESIAE.

W Naywyższego Rancelerza Koronnego
w Gospodzie miana.

y od niektórych z Rycerstwa Rákholickiey Wiácy z pilnością
tam słuchana y mówiana / potym zaś porządnie
przepisana y wydrukowana.

KAN KAZIMIERZ Arcol Polski Roku 1667. idac
z Woyskami Polskimi na Ukrainę/ dla wspotece-
nia Woyska Zaporoskiego/ od poczynął trzecie
cały w Kiszycerzowi/ gdzie Je^o Mśc Książ
Mikolay Prajmorewski Biskup Lucki/ nawarzył
Kancelerz Koronny wzebrał do siebie na wstę Nowembra
s. Duchowieństwo Ruskie/ między ktorymi był Cécia
Gedeon Chmielnicki Czerniec/ wedle tego siedział za
stolem Adam Zeliborski Nominat Episkop Lwowski/
potym Cécia Antoni Winnicki Episkop Przemyński/
wedle tego Joanniciusz Galatowski Rector Rijow-
ski/ Je^o Mśc Książ Kancelerz przed stołem; wedle nie-
go Pan Wulf General nad Woyskiem Niemieckim sie-
dzał/ izba Kierzy/ Pulkownikow/ Formistrzow/ Kapita-
now/ y roznego Rycerstwa pełna była/ potym przyszedł
Książ Hadrian Pielarski Jezuita Kamodziecia Arcolowski/
y siedł przed stołem directly przeciw Oycu Rectorowi/
mowiac: sunt orientales Patres, sint & Occidentales.

Kancelerz wiedząc/ że tego czasu Metropolita Rijow-
ski Dionizy Salaban zmarł w Korsuniu y do Korsunia
Duchowni Ruscy ziąchali się byli na Eleclia Metropo-
lity Rijowskiego/ gdzie też Episkop Lucki był Gedeon
Swiatopolski Książ Czterwertenski/ ale do Kiszycerzowi nie
iędził/ wiedząc to Kancelerz; począł mowić: niemaćie teraz
Metropolity/ kto będzie Episkopa Lwowskie^o poświęcał?

Galatowski, Mamy dwóch Episkopow/ Luckie^o y Prze-
Canon: myślskiego/ oni trzeciego poświęca/ bo pierwszy Canon
Apostof: Apóstoli de Episcoporum ordinatione powiada: Episcopus
de ordi: a duobus aut tribus Episcopis ordinatur. Znowu Kancelerz,
Episc: pytał: iaki też Ordo Hierarchicus w Cerkwi waszej?
Galatowski. Taki/ iaki w Kościele Rzymskim/ v. W. M. O-
pat: vnas Archimandryta/ dalej tam y tu/ Episcopo, Archiepisco-
po, Metropolitanus, potym v. W. M. Dpisc: vnas Patriarcha.

ARGUMENTA

PIEKARSKIEGO.

Ktory tu krytnął: & nie rósł / iessi to koronąc Pátry-
 arche do Pápiciá / kroy Pátryarchow sádził / sładat /
 wytklinił / Galatowski. Poczoł od powiadać y
 mówić: iessi sádził Pápierz Pátryarche kroygo / y sład-
 ół y wytklinił / macył to sam ieden despotice, propria
 Authority, & te czynił Synodaliter, iáko też y Pápierzow
 Synodaliter Pátryarchowie sádzili / sładali y wytklinili /
 mianowicie Honoriusa Pápierza ná sóstym Synodzie po-
 wsechnym wytkłeto / gdzie Pátryarchowie byli / czytay
 w. III. iessze de pontifice Romano Bellarmina Jezuite /
 naydzień tego tam wieces / záczym Pátryarcha iest każdy
 Pápierzowi rowny. Piekarski. Pápierzowie pierwsze
 miejsce zásiádali ná Synodach / toć Pápierz stárszy iest ná
 Pátryarchow. Galatowski. Dla Stolicy Césárskiej;
 kroy w Rzymie bylá / Biskupowi Rzymskiemu dáno pierwsze
 miejsce / nie dla wielkhey praeminencyey ná Pátryarchow /
 & gdy z Rymu do Konstantynopola prezentaciá Stolica
 Césárska / ná ten czas rósł godnością Cerkiew S. Pátry- 2. Synod
 arche Konstantynopolskiego wzięła / Czytay o tym 2. Sy- 2. Synod
 nodu Konstantin: Kanon 3. gdzie nápisano: Constantino- 2. Synod
 politanus Episcopus habeat priores honoris partes post Roma- 2. Synod
 num Episcopum, eo quod sit ipsa nova Roma, toż mówi 2. Synod
 Kanon 26. Synodu 6. Chalcedonskiego: decernimus, ut Thro- 2. Synod
 nus Constantinopolitanus aequalia privilegia cum antiqua Roma 2. Synod

Platina
o Papie-
żach.

Luc: 22.

S. The-
ophil:ia
Luc: 22.

Ioa: 22.

Throno obtineat, oroz Wsch: C; breuiter od powiadam, ioto
miała moc Cerkiew S: dać pierwsze miejsce Papięzo-
wi Rzymskiemu / tak ma moc wziąć od niego pierwsze
miejsce / y dać Protemu Pateriarke ińszemu / pomierzaj Pá-
pież nazywa Pateriarcha Plátina Rządzał Rzymski o
Papiężach Rzymskich pisać: Pickarski, Nie dla Cę-
sacielcy Stolicy; ale dla Stolicy Piotrowey ma pierwsze
miejsce na Synodach Papięż Rzymski / że Apostoł Piotr
miał w Rzymie swoia Stolica / y od Piotra Successiue
spada zwierzchność na Papięża Rzymskiego / bo Piotrowi
Świetemu nad Apostołami Chrystus dał zwierzchność /
do Piotra mówiąc: y ty niegdy nawrociwszy się wwierdzay
bracia twoia, zaczął y Papięż nie od Cerkwi; ale od Chry-
stusa przez Piotra Świetego ma sobie dana zwierzchność
y pierwsze miejsce na Synodach / Galatowski / Przez
te słowa Chrystusowe iako Piotrowi Świetemu tak y
Papiężowi Rzymskiemu żadna zwierzchność od Chrystusa
nie dana / bo przez te słowa Pan Chrystus czynił Pio-
trowi / że zaprzawoży się Chrystusa miał się znomu nawro-
cić / pokutować za to / y przysięty być dla pokuty swo-
iey na urząd Apostolski / y ta pokuta swoia miał wielu
braćiey swoiey / ludzicy wiernych wwierdzić w miłosierdziu
Bożym / żeby wpadły w iaki grzech; nie rozpaczali o
miłosierdziu Bożym / ale żeby się do Boga nawrócili / y
za grzech swoy pokutowali / to im grzech ten będzie od-
puszczony / czytáy W. M. S. Theophilakta / on te slo-
wa Chrystusowe tak interpretuje. Pickarski, mo-
wił Chrystus do Piotra: pas owce moje, pas Baranki
moje, pas wyborne moje, zaczął Piotra Świetego
Chrystus Pasterzem y głowa czynił / nad Apostołami
Owcami y Barankami swemi. Galatowski, Temi
słowy żadney praeinentiey nad Apostołami Piotrowi S.
Chrystus nie pdał / ale przywrócił mu inomu wrócone

przez zaprzeczenie się Wszak Apostołów/ dla tego zaś trzy razy
mówił doniego: Pász/ że się trzy razy Piotr Chrystus
zaprzął. Piekarski. Wnet tu mi bądźcieś w satul-
tiedyc pokáže wász. S. Doktora Wschodnie Theophilakta/
ktory vltimum caput S. Jana Ewangelistę kommen-
tuiać; przypomnia te słowa Chrystusowe Piotrowi rze-
czony: pasce oves meas &c. te słowa tłumaczac powia-
da: dał zwierzchność onemu nād wśystkimi wiernymi/
bo lubo Jakób stolice w Jeruzalem otrzymał/ ale Piotr
wśystkiego świata. Tu już niemożesz Apostoła Jakoba
czynie równym Apostołowi Piotrowi/ ale musisz go
mniejszy od Piotra nazwać/ y przyznać/ że on sub iuris-
dictione Petri zostawał/ ponieważ on w iednym tylko
mieście Jeruzolimskim miał sroia stolice y zwierzchność/
a Piotr Świety nād wśystkim światem miał przetożeń-
stwo/ y wśystek świat Piotrowey stolicy holdował.
Giltowski. Iddą się ten bydz argument bāzo rzutny/ y mog
być W. N. iżś ścieia tym argumentem tego wlowić/ kto nie
czytał S. Wscow Doktorow Cerklownych/ ale czytał W. N.
S: Dorotheusz y S Epiphaniusz/ którzy o Apostołach piśac
spominia trzech Jakobow Apostolorow: iedne° Jakoba Syna
Zebedeuszow°/ Ktory mieczem iest od Heroda ściety/drugie°
Jakoba Syna Alpheuszowego/ ktory od poganow iest nā
Rusiu przybity/ trzeciiego Jakoba Episkopa Jerozo-
limskiego/ brata Chrystusowego/ według ciāś/ ktory
tym ściebieśkim w głowie wderzony vmarł/ pierw-
sz y tedy Jakob Zebeduszow y drugi Alpheow byli ex
numero duodecem Apostolorum, y równi Piotrowi A-
postołowi/ potestate & dignitate, bo im też wśystek
świat Chrystus poruczył/ żeby po wśystkim świecie lu-
dziej nauczali/ y Biskupow y Kāptanow stācili/ y Cer-
kwia Chrystusowa rzadziła/ rzeci zaś Jakob Episkop Jer-
ozolimski był ex numero 70. Apostolorow/ ktory Apostołowie

Theoph:
in cap:
22. Ioa:

Dorothe:
& Epi-
phanius
de Apo-
stolis

mnieyszy byli od dwunastu Apostolorz / gdyz od dwunastu Apostolorz Episkopowie / od siedmudziesiat zaś Apostolorz Presbiterowie / idac / zacząym powiadać możemy że Jakób Episkop Jerozolimski był mnieyszy od Piotra Apostola / ponieważ Piotr jest zleżby dwunastu / a Jakób jest zleżby siedmudziesiat Apostolorz. Piekarski. Chrystus mowił do Piotra: Ty iestes Piotr y naley opoce z buduć Kościoł moy. to na S. Pietrze Apostolorz y Kościół wyhsiet zbudowany. Galatowski. Nie na Pietrze to / nie na Cielowie / ale obiczał Pan Chrystus Cerkiew zbudować / ale na wierze Piotrowey / ktora była taka / Ty iestes Chrystus Syn Boga żywe / na tey wierze y na Chrystusie iako na Opocy zbudowana Cerkiew / co sam Piotr S. 1. Epistola cap: 2. przyznawa / mowiac o Chrystusie: do ktorego przysiepuiac; do kamienia żywego, acz od ludzicy w zgardzone, ale od Boga wybranego y wczeczone; y sami iako żywe Kamienie budycie sie w dom Duchowny. Tak y Swiety Augustyn Doktor Zachodni. Libro 4. retractationum cap: 25. y znayw sermone 3. de verbis Domini in Matheum, tak je te słowa Chrystusowe commentuie. Piekarski.

Math:

16.

2. Petr: 2

Aug: lib:

4. Recl:

cap: 25.

Mowił Chrystus do Piotra: tobie dam klucze / a co kolwiek zwiaziesz na ziemi; / bedzie zwiazano na Niebie / samemu to Piotrowi klucze dano / nie Apostołom inszym / toć Piotr Swiety głowa iest Apostolorz. Galatowski. Klucze Awolestwa Niebieskie znacza moc odpuszczania grzechow y zadržymania ich / ktore klucze albo moc / nie tylko Piotrowi; ale wyhsietim Apostołom: dał Pan Chrystus po zmartwychwstaniu swoim / danowshy namich y mowiac: przymiecie Duch Swietego / komu odpuscicie grzechy / odpuszczone beda / a komu zadržymacie / beda zadržymane / tam obiczał tylko Chrystus Piotrowi dać klucze / a potym nie tylko Piotrowi; ale wyhsietim dał Apostołom / Piekarski. Zładze

Math:

16.

Ioan: 20.

Mowił Chrystus do Piotra: tobie dam klucze / a co kolwiek zwiaziesz na ziemi; / bedzie zwiazano na Niebie / samemu to Piotrowi klucze dano / nie Apostołom inszym / toć Piotr Swiety głowa iest Apostolorz. Galatowski. Klucze Awolestwa Niebieskie znacza moc odpuszczania grzechow y zadržymania ich / ktore klucze albo moc / nie tylko Piotrowi; ale wyhsietim Apostołom: dał Pan Chrystus po zmartwychwstaniu swoim / danowshy namich y mowiac: przymiecie Duch Swietego / komu odpuscicie grzechy / odpuszczone beda / a komu zadržymacie / beda zadržymane / tam obiczał tylko Chrystus Piotrowi dać klucze / a potym nie tylko Piotrowi; ale wyhsietim dał Apostołom / Piekarski. Zładze

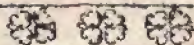
tego dochodzić: że Chrystus dał Fluze y Apostołom Theoph
 inzym. Galatowski. Dochodzimy tego z Swietego in 20: 10:
 Theophilaksa/ który 20. cap: Ioannis exponendo; roz
 mowi co y Ja mowilem. Pickarski. Piotr Swie
 ty na Synodzie Jerozolimskim naprzod mowil/ Actor: actor: 15
 25. y wśedzie pismo Swietec naprzod wspomina Piotra
 Swietego/ sączym miał on wielką prerogatiwę nad in
 szymi Apostołow. Galatowski. Apostoł ad Galatas Galat: 2.
 2. cap: naprzod kładnie Apostoła Jakoba/ między Pio
 trą/ mówiąc: gdy uznali także Boże Jakob y Cephas y
 Jan/ którzy się zdali być słupami/ dali nam rece pra
 we/ dla tego Jakob nie jest Monarcha nad innymi Ap
 ostołami/ tak y Piotr Swiety nie był absolutus Do
 minus nad Apostołami/ że go pismo Swietec naprzod
 wspomina/ do tego Apostoł Paweł Jakoba Piotra y Ja
 na tu cownemi czyni/ kiedy ich wśrzedich słupami na
 zwał/ ięszce tenże Apostoł do Corinthian 2. Epistola 2. Cor 2.
 Cap: 2. piše/ Każdy z was mowi: iam jest Pawłow/ a ia
 Apollow/ a ia Cepha/ a ia Chrystusow/ tu według zdania
 W. M. Paweł jest Monarcha nad Cephasem albo Piotrem
 y nad Chrystusem/ ponieważ wprzod siebie kładnie od Ce
 phasa y od Chrystusa/ ale wiem/ że W. M. tego nie/
 zechceś pozwolić/ sączym też nie mamy tego pozwalac/ aby
 Piotr był Monarcha nad Apostołami/ że czasem wprzod
 od inszych Apostołow się kładnie/ rychże Corinthian gani Ap
 ostoł Paweł zrozzerwaniś y poświęć/ że jedni są głowe
 mieli Pawła/ drudzy Apollosa/ inшы Cephasa/ inшы Chry
 stusa/ każdy z nich mowil: iam jest Pawłow/ a ia Ap
 pollow/ a ia Cepha/ a ia Chrystusow/ dla tego
 Apostoł do nich mowil: sącz Paweł jest są was wśry
 zowany/ albo winie Pawłowce ięszcie okrzczani/ tak
 Reverende Pater, niepotrzebne to są nasze zrozzerwania/
 niepotrzebne poświęć/ że my Chrystusa jednego są głowe

S. Cypri
an de v
nitte E-
cclesie.

in vita
S. Petri
Patri A-
lexand:

manym / y każdy znać moć: iż jestem Chryścian / W.M.
zać Papię za głowę mieć / y każdy z W.M. moć:
Ja jestem Papię / otoż Apostoł Papię do Was
mościom mówi: iż Papię jest za Was przyjął /
albo winie Papię iestęście ożyciem / iednak my
pozwalamy / że Piotr Świete iest Pierwszy między A-
postołami / numero & ordine, liczy y porządkiem / non
potestate & dignitate, nie władzą y godnością / bo Cy-
prjan Świete de wniate Ecclesie moć: toż byli dundzy
Apostołowie / co y Piotr / rowna cześć y władza y godno-
ść przyozdobieni. Piekarski, Toż Aściol będzie
bez głowy: kiedy Piotra Świetego y Papię następo-
iego za głowę nie mają. Galatow-ki, Nie bez
głowy iest Cerkiew Świete / bo ma głowę y Król y Mę-
narche samego Chryścisa Pána. Piekarski, Nicie-
dziecie Chryścusa / iakże go za głowę mają widoma wida-
my Cerkwie Galatow-ki, Chryścusa widza Fra-
wowieśni ludzie / kiedy się do niego z prośbą y perzebie-
Cerkiewney udają / bo czytamy / że wielom się ludziem po-
boinym pokazywał podczas perzebie / y powiadał im / co
mają czynić: y teraz się pokazuje / y będzie się pokazywał
do Pożeczenia swiętą / y będzie radował w każdym wra-
pieniu Cerkiew Świete / iako podczas herezyey Ariánkiej
pokazał się Chryścus wśacie na dwoie rozdartej Świe-
temu Piotrowi Męczennikowi Pátryarše Alexandryjskiemu /
który pytał / Pánie / kćć kćć rozdarte / odpowiadając
Pán Chryścus: rozdarte Arián / że lud moy rozdzielił /
który ia sobie kćć swoia kupilem / przez te widzenie
y przez te słowa swoje nauczył Chryścus Piotra Świe-
tego Męczennika / żeby to oznaymił Cerkwi / y kazał się
chronić nauki Ariánkiej, Piekarski, Toż znowe do
Chryścusa się będziecie udawać y iego widzić: kiedy po-
trzeba Cerkwi waszey nastąpi.

Galatow-

Galarowski. Aliedy Pápiez vmeze / y niebedzie cás
ty rok / lub też przez kiltá miešciecy / álbo przez kiltá nie-
dział Papięsz / inż go ná ten czás w Rzymie zostáiac nie
widziacie / iákie go / widoma głowa nazywáć / y do nie-
go się w potrzebie Košcielney vdać możecie? Pickarski
Przy Kardynałach moc y wladza wšyſtka Pápiezka po-
śnięci iego zſtáie / záczym lubo Pápiez nie widzimy /
gdy vmeze / iednáť widzimy Kardynałow ná mieyscu iego /
y ci miásto głowy nam widomey zſtáia / y Košciółem rzadzo.

Galarowski. y my lubo nie záwſe Chryſtuſá widzi-
my ſá mego / iednáť widzimy Namieſnitow iego Pátria-
rchow / y do tych ſie vdaćiemy w potrzebie Cerkiewney /
y ci ná mieyscu Chryſtuſowym Cerkwia Swieto rzadzo /
y oney ráctunek dáio / y ſá miásto głowy nam widomey.
Tu Kanclerz porzał mowić. Wáſzy Pátryarchowie
miedzy Turkámi Biſurmánami mieſtáio / coż wam do
Pátryarchy? Galarowski. Pápiezowie Rzymſcy mie-
ſtáli kiedyś miedzy pogánami / Bálwochwálcami / nie-
dzy Gottámi y Wándalámi niewiernemi / á przecie nie
mowili ich owieczki / co nam do Pápiez? táť y náſzy Pátryar-
chowie lubo w niewoli miedzy Pogánami / Biſurmánami mie-
ſtáio / nie dáy tego Boze / aby z naſ kto miáť mowić : co nam
do Pátryarchy? owšem ztad poznáwamy / y mamy ich zá
práwdziwych Páſterzow / y Cerkiew náſza Wſchodnia ná-
zywamy práwdziwa / że ſie miedzy Máchometanami Po-
gánami w niewoli znayduie / bo mowił Chryſtuſ Math: 20. Math:

Math:
20.

do práwowiernych ludziew : oto ja was poſylam iako owce

miedzy wilki. Záczym iáť náđ Apoſtolámi táť y náđ

Pátryarchámi owcami ſwemi / ieden Chryſtuſ

ieſť náwyſſzym Páſterzem y Monarcha

y głowa / Pickarski. Czým

to pokazuje y dowodziſ?

B.

Argu.

ARGVMENTA,

GALATOWSKIEGO.

Ephes:

2.

MOwi Apostoł Paweł ad Epheseos: 1. Capite: te-
lem iego/ z tych słow taki dowód czynie/ Chrystus iest
powszechny Cerkwi głowa / tedy iako powszechna Cerkiew
jedna iest/ tak Cerkwi powszechny jedna głowa iest Chrystus.

Pickarski, Jest Chrystus głowa Cerkwi widomey
y niewidomey / która iest ciałem iego / ale je widoma
Cerkiew Chrystusa nie widzi / podał Chrystus Cerkwi
widomey głowę widoma Świętego Piotra a ponim Pá-
pież Rzymjskiego. Galatowski, Jedno ciało kiedy
ma dwie głowy / iest monstrum, zaczął y Cerkiew ie-
sliby miała dwie głowy Chrystusa y Pápieża / była by
monstrum, czego się mówić niegodzi. Pickarski,

Wasa to wschodnia Cerkiew iest monstrum, bo ma czte-
ry głowy / czterech Pátryachow / a Kościół zachodni nie iest
monstrum, bo jedna ma głowę / jednego namiestnika
Chrystusowe Pápieża Rzymjskie. Galatowski, Nie

cztery głowy ale jedna głowa; Jednego Chrystusa ma
wschodnia Cerkiew nasza / zaczął nie iest monstrum, a jeżeli
Pápież iest albo Piotr Święty był Namiestnikiem Chry-
stusowym / to nie sam jeden był / ale wszyscy byli Apos-
tłowie Namiestnikami Chrystusowymi / co Święty Jan
in 20. Stotousty przyznawa / commentuiac Ioan: 20. cap:
Ioan: słowa Chrystusowe do Apostołow mówione: iako posłał

S. Ioan

Chrylos:

in 20.

Ioan:

mie Ociec y ia posyłam was, y Apostol Paweł ad Ephesios 4. cap: naucza/ że nie iednego Apostoła Piotra/ ale wszystkich Apostolow wzywał Chrystus y ich następcom/ Pastorzom/ Episcopow/ wzywał Namiesnitami sxiemi/ aby rzadzili Cerkwia widoma/ on dał iedne Apostoły, drugie Proroki, drugie Ewangelisty, drugie Pastrze y Doctory ku dokonaniu swiętych. &c: y Iubo Cerkiew powiększa się na dwie części dzieli/ iedna część jest w Ciebie niewidoma tryumfująca/ druga część na ziemi widoma wojująca/ iedną sam Chrystus jest głowa Cerkwi niewidomey y widomey/ tryumfującej y wojującej/ Cerkwia niewidoma tryumfująca rządzi sam przez siebie samego/ stojąc w Ciebie przytomnie/ sam rządzi y Cerkwia widoma wojująca na ziemi/ przez Namiesnitow swoich/ których były spominali/ y z tych Namiesnitow każdy głowa jest widoma/ to jest: starzym widomym w swojej Eparchii.

Piekarski. Jeśli napisano/ że Apostołowie wszyscy równi sobie są y Namiesnitami się Chrystusowemi nazywają/ mamy rozumieć/ że im to wszystkim służy/ rationale predicationis, non ratione gubernationis. Piotr Święty zaś sam jest rationale gubernationis, Namiesnitkiem Chrystusowym/ bo on sam rządził wszystkim Kościołom y Apostołami. Galatowski. Nie był Piotr Święty sam iednym Chrystusowym Namiesnitkiem rationale gubernationis, względem rzędu/ bo nie sam on rządził Cerkwią/ ale wszyscy Apostołowie/ o czym Actuum 15. napisano: Apostołowie y starzy Bracia tym/ którzy są w Antiochii 26. posłaliśmy tedy Jude y Syła 26. tamże że napisano: albowiem zdaliśmy tak Duchowi Świętemu y nam. tu Apostołowie nie mówią: zdaliśmy Piotrowi iednemu/ ale nam wszystkim/ zóczym wszyscy Apostołowie Cerkwia Święta rządzili.

Pickarski. Rzadził wszyscy Apostołowie Kościo-
łom / ale dependenter od Piotra Świątego / a Piotr S.
rządził despotice sine dependentia od Apostołów.

Galat 2.

Akor.

11.

Galatowski. Jesli Piotr Świąty iako absolutus
Dominus despotice. rzadził Cerkwią / czemuż Apostoł Pá-
wel strofował Piotra w Antiochey 10 czym 2. cap: ad Ga-
latas napisano / niech teraz kto wazy sie Pápieża strofo-
wać / czy wydzie mu tá straka: dotego Actuum 11. czo-
pice napisano: że Piotr Świąty musiał sie sprawować
Cerkwi Jerozolimskiej / gdy sie ná niego eburzył / że sie
wazył wnieść do meżow nieobrzeżanych / y iadł z nimi / a
gdy słusny dáł wywob / vspokoili sie / a czemuż sie teraz
Pápież nie chce y niema przed Synodem sprawować?

Coc:Co

Kalefion

4. & 5.

Concil:

Ballefi;

2.

Kancierz. Jáz to moze Synod Pápieża sódzić:
ponieważ Pápież iest głowa Synodu każdego / którym
Synodem powąsemu Cerkiew / a po naszym Kościoł
bywa reprezentowany. Galatowski. Synod Kon-
stanciencki y Bazilienski roztáznie nie tylko Biskupom in-
szym / ale y Pápieżowi Biskupowi Rzymskiemu / żeby sódowi
synodalnemu był posłusny / a nie posłusznego Pápieża ka-
że sódzić y karać / bo Concilium Constantiense in Ses-
sione 4ta & 5ta. Concilium 3e Basiliense in Sessione 2da.
táto nauka Pápieżowi daie: ipsa Synodus in Spiritu Sano
& 5. Ao congregata legitime, generale Concilium faciens
Ecclesiam Catholicam militantem representans, po-
testatem á Christo immediate habet, cui cuiuslibet
status vel dignitatis & si Papalis existat, obedire tenet-
ur. Támże dálej napisano: Quienque cuiuscunque
conditionis, status, dignitatis etiam Papalis, qui man-
datis, statutis seu ordinationibus aut praeceptis huius Sae-
cræ Synodi & cuiuscunque alterius Concilij generalis le-
gitime congregati, superpræmissis / sive ad ea pertinene-

tibus factis vel faciendis obedire contumaciter contem-
pserit, nisi respuerit, condignæ penitentiae subiiciatur /
& debite puniatur. **Iesze Bartholomæus Carransa** in sum-
ma Concilij Constantiensis **tata annotacya** napisal: **ze**
Synod Konstanciencki sadzil **Jana 23. Grzegorza 12.**
Benedikta 13. y 3 Papiestwa ich **degradowal / a obrat za**
Papieza sobie **Martinum 5.** **zaczym y teraz** **Kozdy Syn-**
nod **powsteczny** **moje Papięza** **sadzić / y 3 Papiestwa** **de-**
gradowac / a inšego Papięza **sobie obrac** **tat / iat Syn-**
nod Konstanciencki **wzynil.** **Kancelrz.** **Iesli Pa-**
pieza **waszy Patriarchowie** **za staršego** **nie maia / troz** **wa-**
šego Patriarche **bedzie** **sadzić:** **kiedy Patriarcha** **co wy-**
stapi. **Galatowski.** **Kozdy** **Achiercy** **naywyšzy /**
Papiez y Patriarcha **muži** **podlegac** **sadowi Synodalne-**
mu powsteczney Cerkwi Swietey / bo mowil Pan Chry-
stus: **powiedz Cerkwi / a iesli Cerkwi** **nieustucha / miey**
go **sobie** **iako** **poganina y** **rawnogrzešnika / bo Patriarcha**
y Papiez **moje** **pobladzić / wedlug Psalmographa** **mowia-**
cego: **Omnis homo mendax / Cerkiew Swieta** **zas** **blo-**
dzić **nie moze / bo Heretycy** **wšyscy** **sa** **bramy** **pietielne /**
ktore **[wedlug** **obiernicy Chrystusowej]** **Math: 16.** **nigdy**
Cerkwi Swietey **niezwycieza / dla** **tego** **Apostol Pawel**
1. Epistola ad Thimotheum 3. **Capite** **mowi o Cerkwi:**
abyš **wiedziat / iatobys** **šie** **mial** **w** **Domu** **Bozym** **špra-**
wowac / ktory **Dom** **ieš** **Cerkiew** **Boga** **žywego / slup y**
zmocnienie **prawdy.** **Potym** **Galatowski.** **poczol**
do **Piekarskiego** **mowic:** **Pise** **Apostol Pawel** **cap: Ephes:**
1. ad Epheseos, **z budowaniami** **iešcie** **na** **fundamentie** **A-**
postolskim y **Proroctim / na** **ym** **šamym** **wegielnym** **A-**
mieniu / Jezusie Chrystusie / Tu **chce** **šie** **nauczyc / Piotr**
Swietey **czy** **Primum** **fundamentum** **est: czy** **secundarium:**
ieželi **primarium,** **to** **ieš** **rowny** **Chrystusowi / ktory** **šam** **ieš**

Barth:
in Summa
Concilij
Constant:
Folio:
825.

Math:
16.

Ephes:
2.

Apoc:
21.

apis Angularis, & primarium fundamentum est, jeżeli zaś
Piotr Świety jest fundamentum secundarium, to nie sam
jedyn / ale y wszyscy Apostołowie / ponieważ tu wszyscy A-
postołowie fundamentem się nazywają. Dorego Jan S.
widział w objawieniu dwanaście fundamentów / na któ-
rych napisane były imiona dwunastu Apostołów.

Piekarski, Jest Piotr Świety fundamentum se-
cundarium, ale ex duplici ratione, & propter fundatio-
nem fidei, & propter gubernationem Ecclesie. Drugi
Apostołowie zaś wszyscy są fundamentum secundarium,
rylko dla sandowania wiary / która wszyscy opowiadali,
a nie dla rzadu Cerkiewnego / bo oni Cerkwie tak jako
Piotr Świety nie rzadzili. Galarowski, Wiedza-
wno W. M. pokazałem / że wszyscy Apostołowie rzo-
dzili Cerkwie / na coż Piotrowi samemu gubernationem

Luc: 22.

Ecclesie przypisywać? Jezus Piśc Świety Łukasz E-
wangelista 22. Capite, że stał się posłanym między Apo-
stolami // który by z nich był większy? odpowiedział im
Pan Chrystus: ja z rządzam wam, jako y mnie z rza-
dził Ociec mój Królestwo, abyście jedli y pili na stole mo-
im w Królestwie moim, y żebyście siedzieli na stolicach,
sądząc dwanaście pokolenia Izraelskie. Tu widzimy / że
Chrystus nie czynił Piotrą Pánem y Monarchą nad A-
postołami / ale wszystkich obiecał ich / w Wiebie Królami
wzynieć / kiedy się oni o przełożenstwo swązili / czemuż
się teraz Pápiez Pánem y monarchą nad Cerkwią Swię-
to czyni: pozwólamy iednak / że Pápiez Rzymski jest
głowa w Diecezji swojej / jako też Pátryarcha Kon-
stantynopolski / Aleksandryjski / Antiochencki y Jerozolimski /
jest głowa w Eparchii swojej / bo im wszystkim Eparchie
na Synodach podzielono / y nie powinien się Pápiez w Pa-
tryarcha y Pátryarcha w Pápiezka Diezja wtaczać y tam

czadzić / zaczął wstąpić równie sobie / ponieważ każdy
z nich jest particulare Caput particularis Ecclesiae / sam y ie-
den zaś Chrystus jest universale caput universalis Eccle-
siae. Piekarski / Biedyby przyszło zgromadzać Con-
cilium generale. / Koby one zgromadził y zebrał? mu-
siał przysłać / że Pápież jeden powinien generale Rencia-
lium zbierać / a o prócz Pápieża nikt przynieść tego nie może /
zaczynam Pápież jest Monarcha wszystkich Cerkwi.

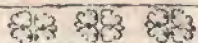
Galatowski. Przedył kiedy była jednosc między
Cerkwiami wschodnią y zachodnią / Pátryarchowie z Pa-
pieżem przez Posłów y Przez listy namawiali się y zgo-
dzili się z gromadzić Concilium generale / za pozwolen-
iem Cesarzów prawosławnych / do czego y Cesarze po-
mogli im byli pomocą y pomocą Cesarzów / a teraz kiedy
się te Cerkwie wschodnia y zachodnia rozłączyły / Pátryar-
chowie inicy z Konstantynopolitami się Pátryarcha namawiali
y zgodzili się z gromadzić Synod powszechny / iako Pápież
z swych Diecezji / tak Pátryarcha z swych Epars-
chii Episcopów / Archiepiscopów / Metropolitów na
Concilium generale powinni zgromadzić / y na tym
Synodzie Pátryarchowie przodkują / iako przedył po-
spół z Pápieżem przodkowali / naszym Synody wszystkie
generalne świadczą / zaczął nienawodzić tu / aby Pá-
pież był Monarcha Cerkwi Świętej / dotego Bellámin de
Concilijs capite 1. Quaestione 1. powiada: że mogą Ró-
dinali y Episcopowie sami zebrać Synod / jeżeli Pápież
będzie herezick albo schyzmatik / albo umrze / albo od ro-
zumu odepdzie / albo niewolnictwem zostanie / zaczął z tych
słów Belláminowych zrozumieć możemy / że y bez Pá-
pieża mogą Episcopowie Generalny Synod zebrać / dla
tego Pápież nie może się Dominus absolutus Cerkwi S.
nazwać. Jeszcze do naszej materii kładę pisano S.

Bellar:
de Con-
cil: capi:
1. quae:
1.

które czytamy libro 1. Regum cap: 8. tedy się zebrali
 Izraelitowie do Proroka Samuela / y prosili go / żeby
 Króla postawił nad nimi / nie podobają się te słowa
 1. Regu Samuelowi przeto / że mówili: daj nam Króla / aby
 8. nas sędził / co. potem rzekł Pan do Samuela / [nie Ciebie
 odrzucili / ale mnie / żebym nie Królował nad nimi /]
 z tych słów możemy zrozumieć / że iako gniewał się Bog
 na Izraelitów / że oni odrzucili Boga Króla swego ;
 Człowieka sobie obrali za Króla y za Pana / tak y teraz
 gniewa się Bog na Rzymianów / którzy odrzucili Chrystusa
 Boga Króla swego y Pana / obrali sobie Papieża
 Człowieka doczesnego za Pana y za Monarchę.

Kancelarz. Czy tak wierzycie wy : iako Świece
 ry Bazyli wielki / Gregorz Theolog / y Jan Chryzostom
 wierzyli : Galatowski. Wszętek świat wie o tym /
 że to są nasi Doktorowie Wschodni / których nauka wiara
 te swoja Cerkiew naszą Wschodnią wspiera y broni / na
 coż komu na świecie warpić : jeżeli my w Cerkwi Wschodniej
 zostając ; tak wierzymy / iako ci Doktorowie
 Wschodni wierzyli / tak wierzymy iak oni / tak / tak /
 nie inaczej. Kancelarz. To niedaleko od siebie cho
 dzimy / jeżeli tak wierzycie / y my tak wierzymy.

Galatowski. Jeśli Piotr Światek jest głową Cer
 kwi powszechnej / to Patriarcha Antiocheński successor
 Świątego Piotra jest głową Cerkwi powszechnej / bo
 tam Światek Piotr w Antiochii naprzód miał stolicę /
 za czym Patriarcha Antiocheński równy jest Papieżowi / bo
 iak ten tak y ten po Świątym Pietrze nastąpił / a Piotr
 Światek nie był wielki w Rzymie / a mniejszy w Antiochii.
 Piekarski. Obróciwszy się do Je^o Młoci
 Kiedza Kancelarza począł mówić: wiem iż tego oni mają
 za głowę Cerkwi swojej / Laicos mają Laicos / a dobrzeż

to/ że Łait/ świecki Człowiek prosty niepoświęcony będzie
 głowa Cerkwi: Galatowski. Nigdy nie był y nie
 będzie dośkonczenia świata żaden Łait; świecki Człowiek
 nie poświęcony/ ni Cár/ ni Cesarz/ ni żaden Potentát/
 głowa Cerkwi Swietey/ bo iesliby się wázył głowa Cer-
 kwi Bozey Łait; świecki Potentát albo Monárcha iá-
 ki czynić y w Duchowny Wzad wtroczyć/ starányby
 od Boga tradem był rás/ iák starány tradem Reol Judski 2. Para.
 Oziós/ który bedac Łaitiem wázył się w Kaptánski 2. lip: 26.
 ezad wtroczyć y brác wiece swoje kádžilnice y do O-
 kárzá Swietego przystąpić/ y pálić kádžilko.

Piekarski. Nie macie za głowe Pápiezá Rzym-
 skiego/ to inż Łaita mieć musicie za głowe.

Galatowski. O dáy go Bógu! iák záena con-
 sequential nie mamy za głowe Pápiezá Rzymskiego/ ergo
 Łaita za głowe mamy/ inżem to nie ráz mówił y teraz
 mówiel/ że Chrystus/ Chrystus/ Chrystus/ iest głowa
 Cerkwi Swietey nie kto inşy. Piekarski. Apo-

stolska stolicá iest w Rzymie/ to Pápiez Rzymski głowa
 iest Cerkwi y starszy nád Pátryarchami wásemi.

Galatowski. Nicetylko w Rzymie/ ále y w Kon-
 stántinopliu/ y w Alexándriey/ y w Antióchiy/ y w Jes-
 ruzáleń iest stolicá Apostolska/ bo w Konstántinopolu
 Pátryarcha był pierwszym Apostól Andrzej/ w Alexán-
 driey Pátryarcha był Apostól y Ewángelista Márct/ w
 Antióchiy Pátryarcha był Apostól Piotr/ który potym
 Pátryarcha był w Rzymie/ w Jernuzáleń Pátryarcha był
 Apostól Jakób/ záczym Pátryarchowie równi są Pá-
 pieżowi/ ratione Regiminis Ecclesiastici, w zględem
 ezadzenia Cerkiewnego/ poniewáz wşyscy ná stolicách A-
 postolskich siedzą. Piekarski. Przypomniátes. tu
 Regimen Ecclesiasticum/ powiedz mi; Quorduplex est

Regiment Galatowski, Triplex: Monarchia, Aristocratie & Democratia, Piekarski, Co jest Monarchia: co Aristocratia: co Democratia? Galatowski, Monarchia jest tam/ gdzie jeden Czlowiek rządzi/ Aristocratia tam jest/ gdzie wiele ludziy władna y panują/ Democratia tam jest/ gdzie wszystkie pospolstwo rządzi.

Piekarski, Powiedzże mi teraz/ iakowe regimen jest w Cerkwi? Galatowski, Monarchicum regimen jest w Cerkwi. Piekarski, Już się dopiero słyszy niewykreślisz/ iaz musisz przyznać/ że Pápiez Rzymński jest głową y Monarcha Cerkwi widomey/ ponieważ Monarchicum Regimen w Cerkwi bydz przyznawaś.

Galatowski, Mówilem ja już nie raz/ kto jest Monarcha w Cerkwi. teraz pytam: w Psalmie trugim kto mówi te słowa: Ja postawion jestem Kiolem od niego, nad Sionem gora Święto jego, To jest: nad Cerkwią Święto jego/ czy Chrystus? czy Piotr? czy Pápiez?

Piekarski, Nie Piotr Święty y nie Pápiez/ ale Chrystus to mówi. Galatowski, Dobrze tak w. M. powiedział/ iaz musisz przyznać/ że sam Chrystus jest Kiolem y Monarcha y głowa Cerkwi Świętey/ nie Piotr/ ani Pápiez.

Kancelarz, Musi być między nami iedność Święta kiedykolwiek/ musicie pospołu znami iednego Pasterza najwyższego za głowę mieć Pápieza Rzymńskiego/ bo napisano: będzie iedina owczarnia y ieden Pasterz.

Galatowski, Czytać trzeba Ioanis 10. Caput, napisano tam/ że Chrystus siebie samego Pasterzem najwyższym nazywa/ mówiąc: ja jestem Pasterz dobry/ y obiecał tam dwa Narody rozżne/ Żydowski y Pogański nawrócić do iedney wiary/ nazywa te dwa Narody owcami rozniemi/ z których iedna owczarnia Cerkwi Święta miał wzywać/ dla tego rzekł:

będzie

Psal: 2.

Ioanis 10.

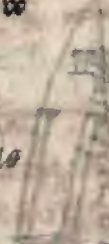
bedzi iedyna owczarnia y ieden / sierz / czemaj W. M.
 to Papielowi przypisuić: co Pan Chrylius o sobie
 samym powiedzial. Kanclerz. Na florenskim so-
 borze wasz Metropolita Kijowski byl Ona z Roscio-
 lem Rzymiskim przysial / spodniemam sie in / ze ta ied-
 ność między Cerkwia ruska y Rosciolem Rzymiskim /
 za mcy przeczeai bedzie. Galatowski, Wiemy / ze
 na Soborze florenskim byl Izidor Metropolita Kijowski /
 y przysial Ona z Rosciolem Rzymiskim / ale kiedy poro-
 zili do Rusi / Cerkiew Ruska y iego samego y wney nie
 przysial / ktora z Rosciolem Rzymiskim on przysial / według
 świadectwa y Polskich y Russkich historykow / y zostala
 Cerkiew Ruska przy tejże wierze / y też wiara aż do
 dzisiejszego czasu statecznie y nieodmiennie zachowała /
 dając posłuszeństwo Paterasze Konstantynopolskim / od k-
 rego y wiara y Arzebi przysiala / bo florenskiego Soboru
 nasza Cerkiew nie przymiue / ponieważ ten Sobor sie
 rozszerzał y iedność między wschodnia y zachonna
 Cerkwia / tam nie wzyniona / Potym Episkopowie
 Rusi / wskazywszy poczeai dziękować Je^u Młci
 Kiedzi Kanclerzowi / za chęć oświeczenio-
 ra / y podziękowawszy / o drugiey w-
 noc godzinie odesli / y na ten
 czas ta sie Contrower-
 sia skonczyła.

2000000000

Doma

G. H. 1111

Doma

Ивант Шеноро.

13. апр 1867.г.

